

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL II

75

JOI

2 NOIEMBRIE 1967

12 PAGINI

2 LEI

PALMARESUL FAVORABIL CU ECHIPELE POLONIEI

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

S-A MENȚINUT ȘI DE ACEASTĂ DATĂ

FOTOGRAFIE PREMIATĂ

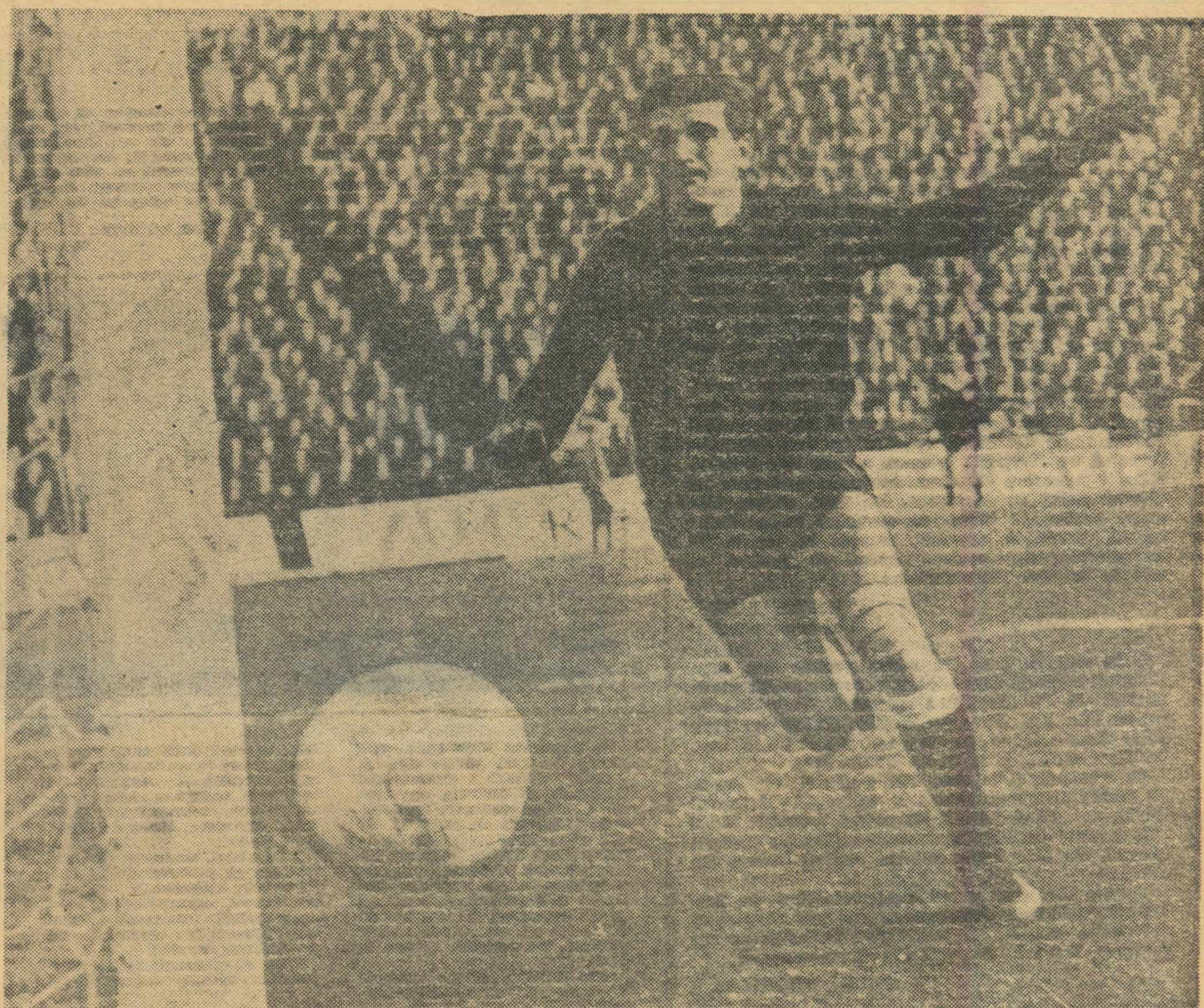
AFIRMAREA UNUI NOU TÎNĂR TALENTAT PROPUS DE REVISTA NOASTRĂ

În întîlnirea dintre reprezentativele de juniori ale R. P. Polone și României, care a avut loc la Tarnobrzeg, în echipa noastră a jucat, pe postul de fundaş lateral, C. MARINESCU, în vîrstă de 17 ani, autor al unuia dintre cele patru goluri, înscrise de juniorii români.

El a fost recomandat la concursul organizat de revista noastră în nr. 65 din 25 august în cadrul rubricii „Ce tinere talente cunoașteți?” de către cititorul nostru Pavel Giornoiu din Rm. Vlcea și a luat parte la trialul organizat la Pitești, unde s-a remarcat alături de alte câteva speranțe ale fotbalului argeșean. A făcut parte din echipa de juniori Chimia Rm. Vlcea, antrenată de Ștefan Tănase.

Propunătorul urmează să primească premiile oferite de revista noastră și de A. S. Loto-Promosport.

BARA LUI SOO!

Minutul 27 al meciului Polonia — România. Soo a șutat surprinzător la poartă. Stupefiat, portarul Kostka nu mai credea în salvarea pe care i-a oferit-o bara. După cum vedeți, cît de puțin a lipsit ca Soo să deschidă scorul meciului! Poate că înscriind, echipa noastră ar fi prins încredere în forțele sale.

Foto: VASILE RANGA

0-0 LA CRACOVIA

DAN COE REDIVIVUS!

Reintrodus în echipa națională la Cracovia, Dan Coe a redevenit stîlpul apărării, jucătorul care prin dăruirea lui dă încredere întregii echipe. Iată o fază rezolvată spectaculos de el printr-o degajare cu o lovitură de cap.

Foto:
PAUL
ROMOSAN

ÎN ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

- **INTREBARE:** Care este elementul determinant la aprecierea unui ofsaid?
- **RĂSPUNS:** Poziția jucătorului respectiv față de minge în MOMENTUL CIND ACEASTA ESTE JUCATĂ (pasată).
- **INTREBARE:** Cine stabilește (și cind anume) dacă un teren de joc este impracticabil?
- **RĂSPUNS:** Arbitrul de centru, fie înainte de începerea jocului, fie pe parcursul lui. Pentru acest lucru el se poate consulta cu arbitrii de linie, antrenorii celor două echipe sau delegații acestora.
- **INTREBARE:** Ce este obstrucția și cum trebuie apreciată de arbitru?
- **RĂSPUNS:** Obstrucția este interpușarea între minge și adversar fără a exista contact de corp, cu scopul de a-l împiedica pe adversar să joace. Cind obstrucția se face cu fața la minge și la distanță de joc de ea (circa 2 metri), este permisă. In toate celelalte cazuri nu este admisă și, deci, se penalizează, cu o lovitură liberă indirectă.
- **INTREBARE:** Cind și cum poate fi atacat portarul?
- **RĂSPUNS:** Cind ține mingea, cind jonează un adversar și cind iese în afara propriei sale suprafețe de poartă. Cu respectarea acestor prevederi, portarul poate fi atacat atunci cind ține mingea (indiferent de poziția brațelor sale), cind are unul sau ambele picioare pe pământ. Atacul portarului se poate face numai umăr contra umăr. Impingerea portarului de adversar cu umărul sub braț în timpul cind are mâinile ridicate pentru a prinde mingea, nu este permisă. Se consideră fault și se pedepsește cu lovitură liberă directă.

RM. VILCEA

● Anul acesta, campionatul de fotbal al raionului Rm. Vilcea, cuprinde 18 echipe împărțite în patru serii, pe zone geografice, după cum urmează: SERIA NORD — Hidroenergia Ciungheț, Lotrul Brezoiu, Carpați Ciineni, Recolta Racovița; SERIA „CALIMĂNEȘTI” — Oilul Dăești, Unirea Bujoreni, Voința Saldhucel, Victoria Bogdănești; SERIA „GOVORA” — Sănătatea Govora, Flacăra Ocnele Mari, Progresul Bunești, Fl. roșie Bulete, Biruința Mihăiești; SERIA SUD — Victoria Frințești, Petrolul Băbeni, Topologul Galicea, Forestierul Băbeni, Luceafărul Bălești.

Printre altele, în acest an s-a luat măsura ca fiecare echipă participantă la campionatul raional să cuprindă în lotul ei, cel puțin trei jucători cu vârsta sub 20 de ani. Clasamentul se va întocmi în cadrul fiecărei serii separat, iar după terminarea turului și returului, „capii” de serie se vor întâlni între ei după sistemul turneu pentru a se desemna echipa campioană.

COSTEA MARINOIU
corespondent

DEVA

● Se spune, pe bună dreptate, că juniorii formează schimbul de miine al echipelor de seniori. De fapt acesta este raționamentul organizării campionatului de juniori. Acestui campionat, însă, în regiunea Hunedoara nu i se dă importanța cuvenită. În echipe joacă mulți fotbalști care au depășit vârsta junioratului. Și aceasta doar pentru a îndeplini o formalitate: aceea a prezentării a 11 jucători pe teren. Cît privește arbitrajele, acestea lasă mult de dorit. Unii dintre „cavalerii fluerului” nici măcar nu se învrednicesc să trimită foile de arbitraj la comisia regională. De aceea, pînă la data de 20 octombrie, clasamentele nu au putut fi alcătuite tocmai datorită unor asemenea neglijențe. Subcomisia de competiții și omologări de pe lîngă Consiliul regional pentru educație fizică și sport poartă o mare răspundere privind slaba organizare a campionatului juniorilor și nivelul jocurilor disputate. De fapt, subcomisia citată activează doar cu numele, în realitate ea nu există. În prezent, nimeni nu poate ști cu precizie care anume echipă de juniori se află în fruntea clasamentului (?).

VASILE ALBU
corespondent

● În ultimul timp, în unele partide din campionatul regiunii Hunedoara, s-au semnalat grave abateri de la disciplina sportivă. De pildă, la meciul Energia Deva — Textila Sebeș jucătorii celor două echipe nu au găsit altceva mai bun de făcut decît să se ia la bătaie (?).

De asemenea, în una din partidele susținute pe teren propriu, portarul formației Abatorul Hăteș a „administrat”, în vîzul tuturor, două palme unui coechipier, care, revoltat, a părăsit terenul de joc împreună cu un alt coleg de echipă!

Ce au de spus conducerea secțiilor de fotbal ale echipelor menționate mai sus despre asemenea conduită „sportivă” a fotbalștilor de a căror educație au datorita să se ocupe?

NICU SBUGHEA
corespondent

TG. MURES

● Extrase din ultimele hotăriri ale comisiei raionale:

- Se dă un ultim avertisment echipei Stăruința Găești pentru neparticiparea repetată a jucătorilor săi la salutul sportiv;
- Se atrage atenția asociației sportive Victoria Sărățeni asupra modului de organizare și păstrare a ordinii în decursul partidelor susținute pe teren propriu;
- Se suspendă pe timp de patru etape terenul din Șardul Niraj pentru slaba organizare și neasigurarea pazei și ordinii în meciurile disputate pe teren propriu;
- Se suspendă jucătorul Mihai Vicsi de la asociația sportivă Steagul roșu Șardul Niraj pe opt etape pentru lovirea adversarului și insulte aduse arbitrilor;
- Jucătorul Carol Szekely de la Voința Singeorgiu de Pădure se suspendă timp de șase etape pentru atitudine nesportivă și injurii aduse arbitrilor;
- Comisia raională de fotbal felicită echipele Vulturul Voiniceni și înainte Păsăreni pentru joc exemplar și conduită sportivă;
- Jucătorul Francisc Karia, fundaș stînga al echipei Voința Singeorgiu de Pădure, este evidențiat pe raion pentru atitudinea sa corectă din timpul partidelor.

IOAN PAUȘ
corespondent

Clima în diferite publicații despre tot felul de recorduri, de fidelitate sau de pasiune, cum vrei să le spunei, ale tubitorilor fotbalului. „Genu” este de o extremă variație așa că nu vom apela la exemple clasice, intrate în circuitul cunoștințelor „consumatorilor” de fotbal, ci vom aduce o nouă PROBA despre nebulă-muit de largă și de profundă adevărata sentimentală față de jocul cu balonul rotund.

Zilele trecute am făcut o vizită la școala profesională specială nr. 1 (pentru elevi surzi) din Capitală. Vă mărturisim că ceea ce am văzut și am aflat acolo despre ceea ce obișnuim numim PASIUNE PENTRU FOTBAL întrece multe limite închipuite de noi.

Un fapt. Cîndva, la această școală, fotbalul a fost prohibit din motive de... geamuri sparte la vecini și „atentă” continuu la linștea străzii. Ca urmare, cele două porți de fotbal au fost distruse. În prima noapte care a urmat, băieții au țesut pe furis din internet și dimineața porțile erau din nou refăcute, ca noi. Așa se face că fotbalul și-a cîștigat PRIN LUPTĂ un loc respectat de toată lumea în această școală.

Au urmat amendamentele pentru vecini: s-au mutat porțile ca să nu mai sară mingea în curțile sau... geamurile acestora, s-a amenajat un teren redus (37 x 22), s-a înălțat un gard de sîrmă înalt în jurul curții etc.

Și fotbalul din școală a făcut pași înainte. S-a organizat un campionat intern, cu întâlniri care polarizează interesul tuturor, campioana școlii este distinsă cu diplome (fiecăre ju-

cător primește cite una) și o cupă procurată de „motorul nr. 1” al activității fotbalistice din școală și care nu este altceva decît... o profesoară, Paraschiua Flămînzeanu, una din cadrele didactice de la catedra de sport.

Amănunt de culoare. Din cei peste 200 de elevi cîți are școala, cei mai mulți sar... masa de prinz atunci cînd este vorba de fotbal: un meci din campionatul național în cursul săptămîinii, vrea transmiste la televizor, un meci „de casă” în care, jucători și public, participă cu emoționantă dăruire.

EMOȚIONANT — acesta este cuvîntul cel mai propriu pentru dragostea pe care acești tineri o nutresc pentru jocul cu balonul rotund, care și găsese în fotbal un puternic stimul în activitatea lor școlară (condiția sine qua non pentru acceptarea în echipă fiind note bune la toate materiile — absolut toți jucătorii sînt frunțași la școală), acest joc exercitînd asupra evoluției psihicului lor (după spusese profesorilor) efecte dintre cele mai pozitive.

Nu incheiem aceste rînduri înainte de a cita și noi din „tabloul de onoare” al fotbalștilor pe Constantin Nicolae, fotbalștii internaționali, a făcut parte din echipa de surdo-muți a României care a jucat anul acesta la Gorizia, cu cea a lui Petre Dumitrică, Ștefan Pop, Ioan Rizea, Aurel Streza, Gheorghe Ailenii, Costică Ionel, Cristea George și... toți ceilalți, căci toți merită citarea și stima noastră.

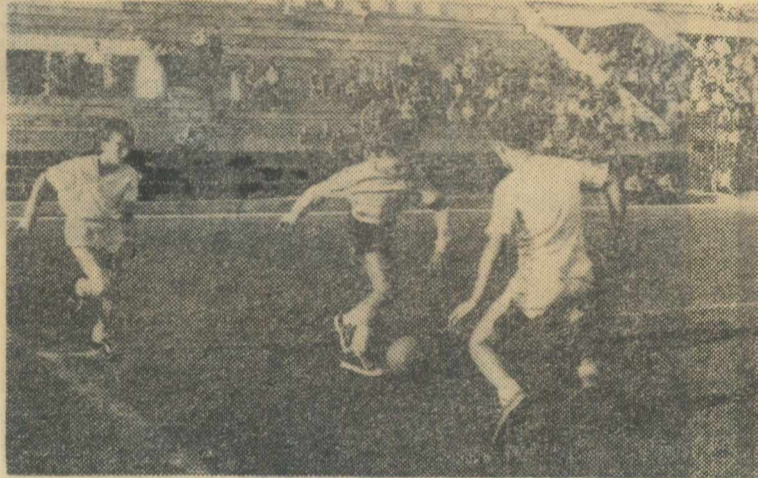
M. POPESCU

VIITOARELE CADRE ALE PETROLULUI

Fotbalul ploieștean dispune de multe talente. De altfel, în multe echipe din diviziile A, B și C activează jucători proveniți din orașul sau din regiunea noastră. Multe din talentele existente fac parte din centrul de copii și juniori al clubului Petrolul unde, sub îndrumarea antrenorului Nicolae Marinescu, sînt inițiați în talente fotbalului și creșcuți cu grijă.

Fiecare dorește să ajungă un Pa-hontu, un Ionescu, sau un Drîdea — idoli lor de azi. Privindu-i în joc nu se poate să nu admirăm acești copii talentați cu care sînt înzestrați. În clișeu: aspect de la una din partidele echipelor de copii.

Text și foto: ION POPESCU
Ploiești

ARBITRI UITAȚI...

În clipa de față, în orașul și raionul Giurgiu există aproximativ 40 de arbitri de fotbal. An de an, ei înscriu în activitatea lor un bilanț bogat în viața fotbalistică a orașului și raionului Giurgiu. Unii dintre ei mai conduc cîteodată și meciuri din campionatul regional de fotbal. Aceasta însă numai atunci cînd tovarășii din comisia regională își aduc aminte că mai există arbitri și la Giurgiu. În rest...

Și aceasta cu toate că unii dintre ei sînt arbitri de categoria I. Cum este cazul lui Cristache Corbu, unul dintre cei mai buni arbitri din oraș. Cu toate că este de cîteva ani arbitru de categoria I, pînă acum nu a fost delegat să conducă nici o partidă de fotbal din categoriile B sau C.

Aceeași bună pregătire o au la ora actuală și Petre Surugiu, Ion Mucă, Alexandru Iorgulescu, Jean Stănculescu, Ștefan Ștefan și Ștefan Petre. După părerea mea ei pot conduce cu competență meciuri mult mai importante decît cele din campionatul regional. Numai că, întocmai comisiei regionale de fotbal, federația de specialitate, mai precis Colegiul central de arbitri, a uitat, probabil, de acești cavaleri ai fluerului.

TRAIAN BARBĂLATA
corespondent.

În regiunea Dobrogea, mai precis în trei orașe din această regiune (Constanța, Medgidia și Tulcea), activează 5 echipe angajate în diviziile naționale A, B și C. În afara acestora mai sînt prezente încă 48 de formații în campionatul regional și în cel orașenesc. După cum se vede — o activitate intensă și care ilustrează în mod cert interesul cu care este primit fotbalul în această parte a țării.

Din aceste echipe desigur că cea mai cunoscută rămîne Farul, acest „copil teribil” al Constanței, de care sînt legați circa 30.000 de simpatizanți.

Dar iată că (și de data aceasta firescul dispore) în jurul Farului (și NUMAI în jurul acestei formații) gravitează toți factorii de răspundere ai sportului dobrogean. Lipsa de interes demonstrată față de celelalte formații se repercutează în primul rînd în comportarea acestora: total nesatisfăcătoare.

PORTUL, una din echipele cu veche tradiție în fotbalul constănțean (a activat de-a lungul anilor sub numele de A.S. Constanța, Victoria, Dobrogea), a promovat în această toamnă în divizia B. Dar iată că de la joc la joc formația înregistrează un declin de formă îngrijorător, declin ce o îndreaptă în mod cert spre locurile destinate retrogradării (e interesant, credem, să arătăm locurile ocupate în primele 10 etape de campionat: 1—2, 5—6, 3, 7, 11, 10, 13, 10, 12, 12). Echipa metalurgistilor din Medgidia, I.M.U.M., formație solidă și cu pretenții justificate pînă nu de mult la un loc frunțos în divizia C, ocupă astăzi un obscur loc în serie, realizînd o singură victorie în 9 etape de campionat! ELECTRICA CONSTANȚA se mîlțumește în postura victorioasă NUMAI pe teren propriu, deși totul de care dispune o poate situa mult mai sus în clasament. STUFUL TULCEA, după un început satisfăcător a înregistrat două înfrîngeri categorice, la Flacăra roșie București și Dunărea Giurgiu, dovedind, deocamdată, că este o echipă cu o pregă-

tire sumară. Nici echipelor de juniori nu li se acordă atenția cuvenită. În campionatul regional valoarea unor formații este submediocră (Stînița, Celuloza, Victoria Mur-Jailor) etc.

Iată, deci, aspectul de ansamblu al fotbalului de performanță dobrogean, aspect cu totul nesatisfăcător și care solicită din partea celor ce răspund de destinele lui o serioasă analiză.

Dar să pătrundem în intimitatea acestor aspecte.

„PORTUL” TREBUIE SĂ RENUNȚE LA JUCĂTORII PLAFONAȚI!

Formată pe osatura unui nucleu de jucători cu veche experiență fotbalistică (Moroianu, Mănescu, Dan, Pișu-

pel nu și-a făcut pe deplin datoria, antrenamentele desfășurîndu-se la un nivel nesatisfăcător. Datorită acestui aspect formația a început campionatul cu o pregătire fizică insuficientă, iar unii dintre jucătorii tineri (Stolca, Tănase, Hulă, Melenco) de la care se aștepta o creștere a valorii sportive, se arată în declin.

INDISCIPLINA, CAUZA DECLINULUI!

La I.M.U. Medgidia indisciplina unora dintre jucători este alimentată de o îngăduință nejustificată. Neînțelegerea dintre jucători și antrenorul echipei, Mihal Tudor, a fost alimentată de unii dintre conducătorii secției care, uitînd rolul lor în bu-

chiza dispune de un lot valoros și tînr, bine sudat, din rîndul cărora merită să evidențiem comportarea lui Alexe, Olteanu, su toți fotbalștii prievici cu seriozitate pregătire. De fapt, antrenorul Troacă nu reușește să se facă ascultat de toți jucătorii. Ca urmare, echipa așteaptă obținerea unor rezultate favorabile doar pe teren propriu, înregistrînd în această direcție un record deloc de învidiat: acela de a nu fi cîștigat în deplasare din prima etapă a returului campionatului trecut!

INSUFICIENTA DRAGOSTE FAȚĂ DE CULORILE CE LE APERI!

În fine, la Șteful Tulcea, formație în care se puncau multe speranțe, își arată urmările altă lacunele în pregătire, cît și rodul nefast al unei vîeți nesportive dusă de marea majoritate a jucătorilor. Dacă la acest aspect adăugăm și lipsa de respect a unora dintre fotbalști față de culorile clubului ce la apără (Teodorescu, Strimbeanu, Trucnel, Peceriță, Bibu), toți aduși cu mari eforturi pe meleagurile tulcëne, ne putem face o imagine de ansamblu a unei echipe în care fiecare joacă după poftă și numai atunci cînd interesele materiale coincid cu cele ale jucătorilor.

Iată, pe scurt, cîteva din cauzele randamentului slab al formațiilor dobrogene de fotbal ce activează în diviziile B și C. Sînt aspecte pe care, în mod cu totul inexplicabil, Consiliul regional pentru educație fizică și sport Dobrogea, deși le cunoaște, nu caută să intervină hotărît pentru eliminarea lor.

Tratarea cu prea multă indiferență a acestor formații, considerate pe nedrept ca niște frați mai mici și vitregi ai Farului, va duce în mod sigur la regresul fotbalului în regiunea noastră. Și ar fi păcat.

LIVIU BRUCKNER
corespondent

DE CE ÎN UMBRA „FARULUI”?

ru, Danciu, Bukos) dar ale căror posibilități de progres sînt greu de întrezărit datorită vârstei înaintate, formația PORTUL a abordat campionatul cu un joc bătrînesc, lipsit de perspectivă. Ca urmare, în marea lor majoritate, partidele susținute nu s-au ridicat la valoarea cerută unei divizionare B. Lipsa de preocupare în creșterea propriilor cadre, așteptarea permanentă de a racola jucătorii la care renunță Farul, s-a dovedit o politică falimentară. Deși reprezintă o asociație sportivă clădită pe un suport solid (în portul Constanța activează circa 15.000 salariați), echipa trăiește prin elemente adunate de ici de colo. Lipsa unei baze sportive proprii îngreulează în mare măsură munca antrenorului L. Florescu. Dar fiindcă am atins și problema antrenorului, trebuie să arătăm că, deocamdată, nici conducerea tehnică a echi-

nul mers al acestei formații, au devenit un fel de „cui al lui Peșea”. În această atmosferă, poziția fermă a noii conduceri a uzinei constituie singura măsură cu caracter pozitiv și ea a cerut tuturor jucătorilor o prezență activă în viața întreprinderii. De fapt disensiunile din rîndul echipei nu au rămas fără rezultat: în 9 etape — o singură victorie! Și iată cum, dintr-o echipă ce cu un an în urmă ataca cu multă hotărîre primul loc în seria Sud a diviziei C, rămîn doar amintirile...

ATUNCI CÎND TE MULȚUMESTI CU PUȚIN!

La Electrica Constanța, formație ce se bucură de un sprijin substanțial din partea secției și conducerii întreprinderii regionale de electricitate, constatăm că deși e-

DOUĂ VICTORII ȘI DOUĂ MECIURI EGALE

Cvadrupla întâlnire dintre echipele reprezentative ale României și Poloniei s-a soldat cu un bilanț favorabil fotbalului nostru: două victorii obținute de ECHIPA DE TINERET (5-3 la București) și ECHIPA DE JUNIORI (4-2 la Tarnobrzeg), două meciuri egale ECHIPA NAȚIONALĂ (0-0 la Cracovia) și ECHIPA B (2-2 la Craiova).

În fața unor adversari considerați a fi în ultimul timp de o valoare sensibil egală cu fotbalul nostru, în pofida unui palmares direct care ne este net favorabil, rezultatele de mai sus sînt de apreciat, mai cu seamă în ceea ce privește echipele de tineret și de juniori. După recentul succes realizat de echipa de tineret în fața echipei Ungariei la București și după nivelul de joc remarcabil, arătat de juniorii noștri la Budapesta, succesul acestor echipe în partidele de duminică trecută este de-a dreptul îmbucurător fiindcă putem spera ca din rîndurile tinerilor fotbaliști și ale juniorilor să alimentăm și să realizăm în cele din urmă o echipă națională capabilă să ne aducă satisfacții în joc și pe tabela de marcaj, pe terenul propriu și în deplasare.

Aceste rezultate trebuie să fie un îndemn pentru lărgirea și adîncirea muncii de depistare a tinerelor talente, de obținerea condițiilor celor mai bune pentru formarea și instruirea lor. Dacă în ultimii ani, de pe urma unei organizări ceva mai temeinice decît acum 10-15 ani, s-a reușit recoltarea unor talente ca acelea de astăzi, este cert că dacă cluburile, comisiile regionale și federația se vor preocupa în amănunt și vor sprijini material dezvoltarea talentelor în fașă, vom reuși să avem într-un timp mai scurt decît ne închipuim fotbaliști valoroși.

Acțiunea întreprinsă de revista noastră de a depista tinere talente, cu ajutorul cititorilor, a arătat cît de fertile sînt tinerele generații. În meciul de duminică trecută al echipei naționale de juniori cu Polonia a debutat un tînăr fotbalist remarcabil în trialul organizat de revista noastră la Pitești, C. Marinescu.

Nu există îndoială că în țara noastră sînt mulți asemenea „Marinescu” necunoscuți și că o sarcină de capătii a federației este organizarea unei acțiuni foarte largi, cu caracter permanent, susținută material, de depistare a talentelor, de încadrare a lor într-o activitate permanentă, organizată, de perspectivă.

Echipa națională a reușit un rezultat onorabil în condițiile dificile în care s-a aflat după severul eșec din meciul Budapesta — București. Echipa, sub numele de ROMANIA, a simțit din plin răspunderea rezultatului și a făcut tot ceea ce a putut ca să nu piardă meciul în deplasare cu Polonia. Fotbaliștii noștri au ignorat totul, în afară de ocrotirea porții, scop în care nu și-au pre-

cupețit eforturile. Cine a fost la fața locului a simțit chiar din tribune ambiția fără seamăn a jucătorilor de a nu suferi cumva o nouă înfrîngere. El și-au strîns rîndurile în fața porții lui Coman, un debutant atît de talentat și curajos cum rar s-a văzut, conduși de un Dan Coe a cărui satisfacție pentru reabordarea încrederii de a juca în echipă i-a înzecat forțele și a impresionat întregul stadion prin forța de joc și dăruirea lui.

Din păcate, dorința justificată de a nu pierde s-a făcut în dauna preocupării construirii jocului, aceasta din urmă fiind ignorată sau foarte anemică. Din acest punct de vedere s-a resimțit lipsa aportului unor titularizări asupra cărora revista noastră a atras la timp atenția. E vorba de Dobrin și Ion Ionescu, alături de Dan Coe semnalati cu toată atenția federației. Desfășurarea primei părți a meciului cu Polonia de la Cracovia a arătat că era nevoie și de

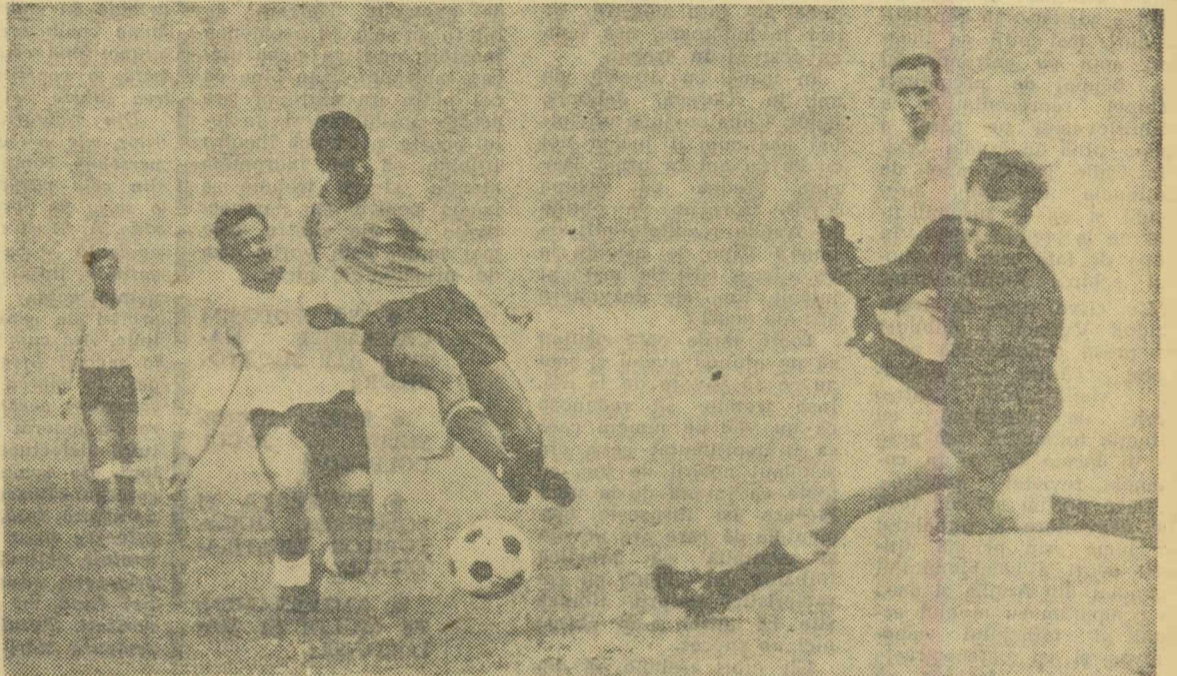
primii doi, dar aceștia nu au fost introduși nici la pauză, doar Dobrin intrînd în joc cu o jumătate de oră înainte de sfîrșitul partidei. Este aproape sigur că prezența acestora ar fi ajutat organizării atacurilor în mai bune condiții și cu o periculozitate mult mai mare pentru poarta poloneză.

Echipa națională a obținut la Cracovia un rezultat de egalitate, care confirmă tradiția dintre întîlnirile româno-polone la fotbal. În privința alcătuirii unei reprezentative viabile, însă, formația actuală, cu tot elanul pe care l-a dovedit majoritatea componentilor ei, nu poate rămîne o soluție pentru confruntările internaționale apropiate.

În numărul viitor ne vom spune cuvîntul în această problemă atît de importantă și frămîntată.

Fază din meciul echipelor de tineret: Lucescu pune în pericol poarta poloneză

Foto: N. ALEXANDRU

MECIUL DE LA CRACOVIA

UN MOMENT DE RESPIRO CU PLUSURILE ȘI MINUSURILE LUI..

— Comentariul trimișilor noștri speciali —

În șirul de partide internaționale, din acest sezon, ale primei reprezentative (disputate sub titulatură diverse), șir care înglobează adversari de valori diferite, meciul cu Polonia nu putea fi pus pe același plan de dificultate cu cel de la Budapesta sau nu poate fi considerat nici măcar egal cu întîlnirea care urmează la București, cu R.F. a Germaniei. Și, totuși, împrejurările create de impasul fotbalului nostru au dat și acestui joc un nescontat grad de dificultate, adăugat la handicapul obiectiv al disputării lui în deplasare. Oricine ar fi îmbrăcat tricoul național pentru acest meci, cu greu și-ar fi alungat starea de emoție, de teamă chiar, provocată de faptul că această întîlnire urma unui 0-6 apăsător și preceda un examen de rezonanță, acela de la 22 noiembrie, cu vicecampiona lumii. Acestor circumstanțe privind starea de spirit a lotului li s-au alăturat două elemente externe, privindu-i direct pe adversarii noștri, de care, de asemenea, nu se poate tăce abstracție, dacă vrem să analizăm partida de la Cracovia sub principalele și determinanțele ei aspecte. Era mai întîi acest asalt asupra tradiției pe care naționala Poloniei, înfirmată timp de 35 de ani în tentativele ei, se pregătea să-l dea acum cu toată vigoarea și convingerea; venea apoi încrederea refăcută și stimulată a partenerilor noștri de întrecere, autorii unui 4-2 la Bruxelles asupra Belgiei, recentă egală a Franței la Nantes, învingătoare la rîndul ei cu 4-1 la Varșovia!

În acest complex de împrejurări care nu ne era deloc favorabil, fotbalul nostru avea nevoie ca de aer de un rezultat cît de cît satisfăcător, care să asigure lotului reprezentativ un moment de respiro, de recăpătare a încrederii, absolut necesare înaintea viitoarelor confruntări. Și acest lucru s-a văzut din însuși modul cum au abordat jucătorii meciul de pe stadionul Wisla din Cracovia. Și așa se și explică aspectul general al partidei, iar rezultatul de egalitate înregistrat tre-

buie apreciat numai în lumina considerentelor expuse; el este un rezultat de moment și nu poate în nici un caz căpăta valoarea unui indice al raportului de forțe între fotbalul polonez și român.

Acest 0-0, trebuie s-o subliniem cu toată convingerea, satisface numai sub aspectul depășirii unui „moment” al vieții echipei noastre naționale, dar el este departe de a mulțumi sub aspectul facturii jocului în care a fost realizat.

E drept că echipa noastră a reușit să spulbere speranțele de decenii ale fotbaliștilor polonezi, care nu erau deloc străini de dificultățile echi-

pei pe care o întîlneau, păstrîndu-și neatînsă invincibilitatea pe terenurile Poloniei și înregistrînd în al 202-lea joc internațional, al treilea 0-0 în cele 19 partide cu prima reprezentativă poloneză și al șaptelea din palmaresul său general.

Firește că antecedentele pe care le-am prezentat n-au rămas nici un moment în afara jocului. Calitatea partidei — și telespectatorii au avut prilejul s-o constate cu proprii ochi — a fost departe de pretențiile unei întreceri între reprezentative, lucru de altfel subliniat și de numeroșii specialiști polonezi cu care am stat de vorbă, ca și de tehnicienii noștri prezenți la meci. Întîlnirea nu a părăsit

nici un moment nota de luptă pentru rezultat. Ceea ce nu putea decît să afecteze, în primul rînd, factura tehnică a jocului. Și dacă ne bucurăm că echipa noastră a terminat neînvinșă jocul, în aceeași măsură sîntem decepționați de fotbalul practicat de ea.

S e pune, deci, în mod firesc întrebarea: ținînd cont de absolut toate considerentele favorabile sau nefavorabile, putea reprezentativa României să joace totuși mai bine? Noi credem că da.

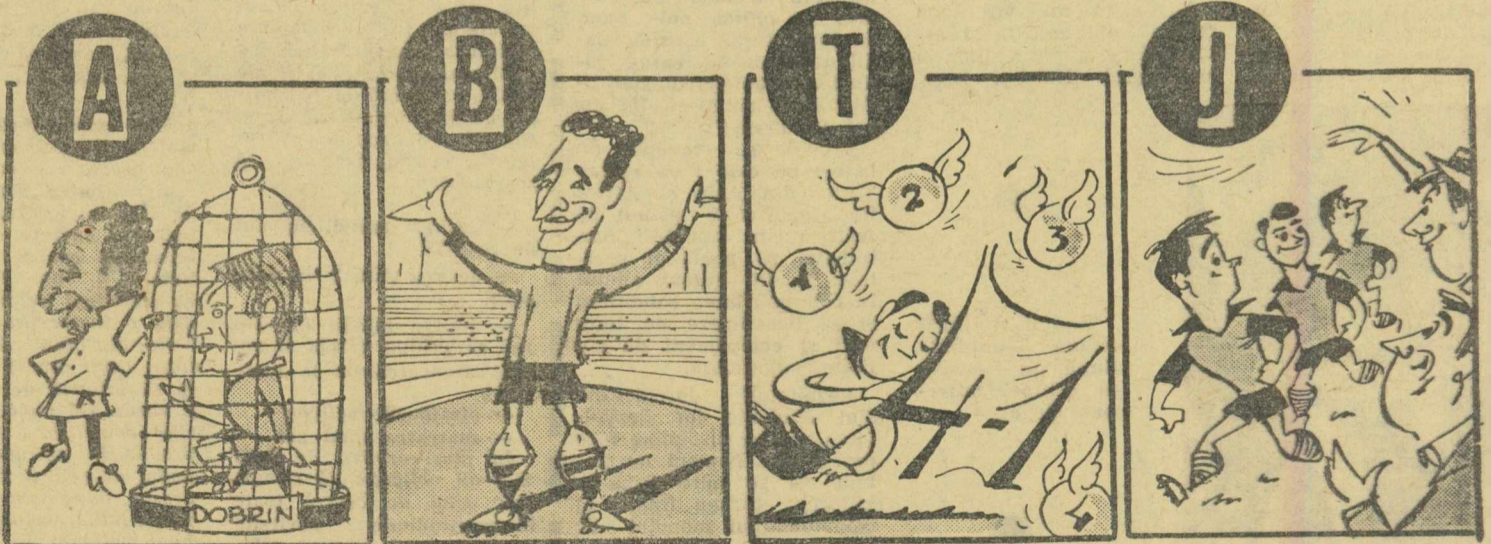
Admiînd, în mod realist, că gazdele se vor arunca de la bun început asupra porții noastre, într-o ofensivă susținută,

cum de altfel s-a și întîmplat, echipa noastră trebuia să se apere mai constructiv. Adică fără să neglijeze securitatea propriei porți, să iasă cu mult mai cald și precizie din apărare, asigurînd o legătură permanentă cu atacul. Or, în majoritatea timpului, echipa noastră a fost ruptă în două, deficiență determinată în primul rînd de faptul că mijlocașii — chiar dacă au muncit mult — nu au reușit nici un moment (mai ales Libardi, care avea această sarcină) să asigure legătura cu înaintarea. Halfii noștri s-au arătat total depășiiți de luresul gazdelor, care au pus stăpînire pe mijlocul terenului încă din primele minute. Și dominarea lor a căpătat un aspect și mai net în momentul în care

Petre GATU
Eftimie IONESCU

(continuare în pag. 6-7)

CVADRUPLA ÎNTILNIRE ROMÂNIA-POLONIA VĂZUTĂ DE NEAGU RĂDULESCU

DOBRIN: — Mai stăm mult așa, maestre? — Așteaptă, încă nu-i momentul.

SFIRLOGEA: —Ei, ce ziceți, fraților? Splendid stadion!

Cînd te culci prea devreme pe lauri...

— Hal, dragii noștri, creșteți odată mai repede...

ANTRENAMENTUL ESTE MODERN, PROBLEMELE SALE SÎNT ÎNSĂ ACELEAȘI

RUDOLF VYTLACIL

Antrenorul cehoslovac RUDOLF VYTLACIL este binecunoscut iubitorilor de fotbal din țara noastră, pe care a vizitat-o în repetate rânduri, mai întâi ca jucător, apoi ca antrenor. El s-a ocupat de pregătirea echipei reprezentative a Cehoslovaciei pe care a dus-o pînă în finala C.M. din Chile (1962), apoi de naționala Bulgariei, prezentă și ea la turneul final de la Londra (1966). În clipa de față este antrenorul echipei Rapid Viena.

Cu cîțva timp în urmă, Rudolf Vytlačil a publicat în presa cehoslovacă articolul cărui — datorită similitudinii, într-o serie de chestiuni, cu situația fotbalului românesc — îi facem loc și în coloanele revistei noastre:

Dacă privim actuala fază de dezvoltare a fotbalului în lume prin prisma ultimei ediții a campionatului mondial din Anglia și dacă o comparăm cu nivelul actual al fotbalului cehoslovac și cu perspectivele sale imediate, trebuie să vorbim în primul rînd de acele elemente care influențează dezvoltarea lui.

Trebuie să recunoștem că, în ultimul timp, se observă o stagnare în fotbalul cehoslovac, în comparație cu alte țări. Cu toate că unele țări au pornit chiar de la zero și că, în clipa de față, totuși nu se pot compara cu noi în ceea ce privește organizarea muncii și valoarea fotbalului practicat, pașii uriași pe care-i fac spre atingerea nivelului soccerului internațional, le arată că deosebit de periculoase, într-un viitor de loc îndepărtat.

ȘI FOTBALUL TREBUIE SĂ AIBĂ CARACTERUL SĂU PROPRIU

Fotbalul nu s-a bucurat niciodată în țara noastră de sprijinul pe care-l are la ora actuală. El se bucură de o veche tradiție și avea un caracter pe care ni-l invidiau toți adversarii, caracterul său de fotbal cunoscut în lumea întreagă și recunoscut ca eficace. Fotbalul cehoslovac avea trăsăturile sale caracteristice. Incetul cu incetul, le pierdem însă deoarece, o dată cu modernizarea lui, renunțăm la caracteristicile

tipice ale jocului nostru. Ele sînt innăscute și, în lupta de promovare a fotbalului modern care se duce în țara noastră, ar ieși învingătoare, așa cum au fost și în trecut.

În urmă cu 10—20 de ani, în Coreea, Japonia, Egipt, Cuba se juca un fotbal așa cum îl jucăm noi cu 70 de ani în urmă. Dar cine credea că echipa R.P.D. Coreene va obține în Anglia rezultate atât de bune? Cine se aștepta la un succes atât de marcant într-un timp de dezvoltare atât de scurt?

Toate țările care cautau să ne ajungă aveau și mai au ce să învețe de la noi. Însă trebuie să recunoștem că nu vîd pe nimeni care să fi împrumutat ceva din sistemul nostru de joc, cu toate că învață de la noi! Fiecare își însușește elementele de care are nevoie și continuă să practice fotbalul său, „nou”, cu caracteristici proprii, fiindcă știe că altfel n-ar obține nici un succes.

Cît efort trebuie să depună astăzi orice echipă cehoslovacă de club pentru a obține victoria în fața unei formații frunțase din țările mai sus amintite!

Și experiența mea, acumulată după ani îndelungați de antrenorat, confirmă acest lucru. O situație clară în ceea ce privește dezvoltarea fotbalului în lume am avut-o cu prilejul turneului final din cadrul Jocurilor Olimpice din 1964, de la Tokio. O parte din echipele participante, ca de pildă, reprezentativele R.A.U., Japoniei, Algeriei, Ghanei și R.D. Vietnam, au arătat o neașteptată creștere valorică.

În legătură cu modernizarea jocului cred că am făcut progrese în ceea ce privește antrenamentele (avem antrenori mult mai bine pregătiți ca altădată) însă, în ceea ce privește jocul propriu-zis, n-am pregătit noi probleme, pe care să le poată rezolva fotbaliiștii tineri care n-au suferit încă din influența elementelor vechi din acest sport.

FORȚA CONSTĂ ÎN MULTILATERALITATE

Niciodată nu voi uita critica total nejustă și neprincipală a cărei țintă a fost Karel Kolsky, unul

dintre antrenorii cehoslovaci de valoare. El a pregătit cîndva echipa Dukla Praga. Niciodată nu voi uita, de asemenea, cuvintele lui privind perspectivele fotbalului cehoslovac. El spunea: „Este necesar să avem jucători multilaterali, jucători care să posedă elemente de atac și de apărare, jucători în stare să poată fi folosiți pe orice post în echipă”. Îmi amintesc cu cîtă claritate și precizie a vorbit despre necesitatea unui joc în viteză și despre schimbările sistemului de joc. Avea dreptate. Însă nimeni nu l-a ascultat. A fost criticat fără nici un fel de milă, însă el a ținut piept tuturor.

Atunci încă nu erau jucătorii de care avea el nevoie, așa cum avea la dispoziție, pînă nu de mult, de exemplu, Herrera, la Internaționale. Și asemenea jucători nu-i va avea fiecare antrenor. Este bine că cel puțin un antrenor are aceste posibilități și, în felul acesta, ne indică încotro trebuie să ne îndreptăm atenția și ce trebuie să facem pentru ca perspectivele să fie dintre cele mai bune. Este vorba cam de următoarele idei:

● SĂ FOLOSIM CALITĂȚILE NATIVE ALE JUCĂTORILOR;

● BAZA SUCCESULUI — JOCUL COLECTIV;

● EXISTENȚA ȘI FOLOSIREA JUCĂTORILOR MULTILATERALI;

● ANTRENAMENTE MULTE ȘI VALOROASE;

● INFLUENȚAREA GÎNDIRII JUCĂTORULUI;

● VITEZĂ ȘI IARĂȘI VITEZĂ;

● MUNCA INDIVIDUALĂ A ANTRENORULUI CU JUCĂTORII, DIN PUNCT DE VEDERE TEORETIC.

SĂ ÎNVĂȚĂM DE LA CEI PE CARE ÎI AJUTĂM

Așa cum am mai spus, în țările care de curînd și-au cucerit independența națională, sportul se dezvoltă mult mai rapid decît ne-am fi așteptat. Nu se construiește nici o școală fără a fi prevăzută cu teren de sport, nu se poate închișa un oraș fără un stadion care să dispună de 2—3 terenuri gazonate.

Tineretul practică cu adevărat sportul. La noi, în schimb, de multe ori se înfaptă că dacă un elev vrea să obțină note bune la învățătură, ascultă sfatul profesorului care-i interzice practicarea sportului! Parcă am fi cu 100 de ani în urmă!

Trebuie să învățăm de la cei pe care i-am ajutat Țările din Asia și Africa își organizează planul de instruire în așa fel încît fotbalul să poată fi practicat în tot cursul anului în cele mai bune condiții și să beneficieze de terenuri și echipament de calitate superioară.

Rezultatele înregistrate sînt evidente iar dezvoltarea acestei discipline face pași uriași. Nimeni nu trebuie să se mire dacă la viitorul turneu final al campionatului mondial de fotbal vor apare (după R.P.D. Coreeană), noi candidați la titlu și îi vor surprinde pe cei prezenți într-un nou sistem de joc.

ASPECTE ALE COLABORĂRII CENTRU-LINIE ÎN ARBITRAJ

GEORGE N. GHERGHE
din Colegiul central de arbitri

Una din problemele acute ale arbitrajului, care contribuie în mare măsură la buna conducere a unui joc atunci cînd este corect aplicată, o constituie colaborarea dintre cei trei arbitri.

Din relatările observatorilor, ale presei, ale unor persoane competente cit și din cele văzute de noi la o serie de jocuri din diviziile A, B și C au ieșit în evidență — ca un fapt negativ — lipsa de colaborare, neînțelegerea dintre unii arbitri de centru și cei de linie. Așa cum a fost recent, la meciul Steaua-F. C. Argeș. În marea majoritate a cazurilor această nepotrivire s-a datorat fie plasamentului defectuos al „tușierilor”, fie semnalizărilor necorespunzătoare. Indiferent de cauză însă, au dus la privarea unor echipe de avantaje obținute cu efort și pricepere, adversarii respectivi fiind, în acest fel, favorizați. Rezultatul unor asemenea stări de lucruri

arbitri care vor ști să se plaseze, să semnalizeze corect și să se concentreze asupra jocului.

Ce înseamnă a ști să te plasezi în timp ce jocul se desfășoară?

Arbitrul de linie dă dovadă de un plasament bun atunci cînd el se găsește în permanență la înălțimea penultimului apărător, în așa fel încît linia imaginată care pornește de la el și-l unește cu penultimul apărător, să fie paralelă cu linia porții. Ori de cite ori este depășit penultimul apărător, arbitrul de linie trebuie să meangă cu cel mai avansat atacant.

Respectînd acest plasament de bază, ca să-i spunem așa, dublat de o capacitate tehnică și de o concentrare corespunzătoare, „tușierii” vor putea fi în măsură să semnalizeze tot ceea ce le revine în sarcină, dar mai ales mult discutatele poziții de ofsaid activ. De fapt, în esență, o bună

BITRUL DE LINIE NU TREBUIE SĂ INSISTE ÎN SEMNALIZĂRI DACĂ CEL DE CENTRU I-A FACUT SEMN CĂ L-A VĂZUT.

Între cei trei arbitri desemnați să asigure conducerea unui joc în bune condiții trebuie să existe o identitate de vederi în ceea ce privește interpretarea justă a regulamentului. Altfel ies în evidență greșeli de interpretare ce pot da naștere la discuții, proteste etc. În acest sens, un exemplu concludent de necolaborare între arbitri îl constituie arbitrajul partidei Steaua-F. C. Argeș, disputată duminică 22 octombrie. Arbitrul de linie Mircea Biolan — Tr. Severin a greșit semnaland un ofsaid imaginar tocmai datorită plasamentului său defectuos. Prezența în apropierea fazei și „simțul” arbitrilor de centru Octavian Comșa-Cruișoava i-au permis acestuia să aprecieze faza în mod corect și să lase jocul să continue. Astfel de nepotriviri, din păcate nu puține la număr, produc confuzie și derută pentru moment.

Din toată această intimplare trebuie să învețe și fotbaliiștii și anume: SEMNALIZAREA ARBITRULUI DE LINIE NU OPREȘTE JOCUL. Ea nu are decît darul de a-l face atent pe cel de la centru, care are latitudinea să și-o însușească sau nu. Iar fotbaliiștii trebuie să se oprească numai atunci cînd aud fluierul arbitrilor.

Cauzele principale care generează lipsuri de acest fel consider că se datoresc unei pregătiri insuficiente a arbitrilor și incompletă cunoașterea a posibilităților fiecărui arbitru. Organizarea de către colegiile regionale a unor lecții practice avînd ca temă colaborarea, arbitrajele jocurile de antrenament ale unor echipe sau vizionarea, în mod organizat, a unor partide în cursul săptămîinii, cu prilejul cărora lectorii bine pregătiți să dea explicațiile necesare, ar contribui în mod eficient la ridicarea nivelului arbitrajelor.

Credem că nu este lipsită de interes nici studierea unor cazuri mai speciale ca de pildă de arbitri care, deși sînt buni la centru, nu știu să arbitreze la linie și invers. În această idee, socotim că delegările judicioase ale arbitrilor pot fi obținute, pornindu-se de la cunoașterea precisă a întregului ansamblu de calități pe care le intrinsec aceștia — fizice, psihice, grad de însușire a prevederilor regulamentului de joc.

În orice caz se simte nevoia ca atît Colegiul central de arbitri cît și cele regionale, ca și arbitrii înșiși, să acționeze în această direcție.

SPECIALIȘTII AU CUVINTUL

este enervarea jucătorilor, a publicului, iar în unele cazuri compromiterea spectacolului sportiv. De asemenea, s-a creat o lipsă de încredere a arbitrilor de centru față de „tușierul” care i-a semnalat greșit la unele faze sau care... nu i-a semnalat nimic. Arbitrul de centru suportă, în astfel de situații, un fel de șoc cu efecte negative asupra stării lui morale. Tot timpul meciului, acesta va fi obsedat de greșelile „tușierului” și, de aici, neîncrederea în tot ceea ce i se semnaleză de la margine.

Problema colaborării dintre arbitrul de centru și cei de linie are aspecte multiple. Regulamentul jocului de fotbal este foarte laconic în această privință. Practica însă a permis specialiștilor să tragă unele concluzii care, dacă sînt însușite și respectate de toți arbitrii, conduc la o bună colaborare.

În cele ce urmează voi reaminti cum se poate realiza de-a lungul celor 90 minute de joc o colaborare fructuoasă între arbitri.

Dispozițiile F.I.F.A. și ale F.R.F. se referă la obligațiile arbitrilor de linie care, sub rezerva deciziei arbitrilor de centru, trebuie să semnalizeze:

— ieșirea mingii în aut de poartă;

— ieșirea mingii în corner;

— ieșirea mingii din teren și echipa căreia îi revine aruncarea de la margine;

— ofsaidurile active;

— marcarea unui gol.

În plus, arbitrii de linie mai au obligația să semnalizeze celui de centru toate încercările de săvîrșire de jucători și pe care arbitrul de centru nu le-a putut vedea.

Toate acestea le vor realiza în bune condiții acei

colaborare între arbitri se realizează atunci cînd sînt depistate de „tușier” toate ofsaidurile penalizabile. Acest lucru nu înseamnă însă că celelalte obligații pot fi neglijate. Semnalizarea promptă a ofsaidurilor active sau nesemnarea celor pasive, dovedește pregătirea temeinică a arbitrilor de linie respectiv. De la ofsaidurile nepenalizabile survin cele mai multe complicații cu efecte negative sub toate raporturile.

Un alt aspect esențial al colaborării îl constituie modul cum semnalizează arbitrii de linie. Este important acest lucru intrucît folosirea unui cod uniform de semnale asigură o înțelegere clară între arbitri. În prezent, sînt arbitri de linie care și-au format un stil propriu de mînuire a fanionului, în așa fel încît cu greu poate fi văzut sau înțeles. F.R.F. a stabilit un cod de semnale care trebuie respectat întocmai de toți arbitrii. Gesticulările inutile sau folosirea stegulețului în alt mod decît cel indicat, complică lucrurile și dau naștere la interpretări.

Mai există însă ceva în materie de colaborare care, din păcate, se constată la puțini arbitri. Este vorba de cea înțelegere, fără gesturi sau cuvinte, dintre arbitrul de centru și cei de linie. Un bun „tușier” nu va interveni pentru a semnala o încercare de săvîrșire (în afara celor obligatorii) decît atunci cînd simte că arbitrul de centru nu a văzut. De pildă, este inutilă semnalizarea unui fault produs în apropierea arbitrilor de centru și văzut de acesta, după cum însă este foarte utilă semnalarea unui henț voluntar în careu, făcut de un apărător și văzut de arbitrul de centru.

În același timp însă, AR-

Rudolf Vytlačil salută publicul după un succes al echipei antrenate de el.

„INTERMEZZO” ÎN DIVIZIA A

Un „calcul al hirtiei”: 1. F. C. ARGEȘ
2. STEAUA
3. „U.”-CLUJ

...dar cit te poți crede în „calculul hirtiei” ?...

Ne aflăm, aşadar, cu trei etape înainte de încheierea primei părți a campionatului și, după atâtea răsturnări de lideri, apare firească întrebarea: CINE VA CUCERI TITLUL — NEOFICIAL — DE CAMPION DE TOAMNĂ ?

Multă vreme a stăruit impresia că studenții craioveni vor avea un cuvânt de spus în această privință, dar treptat, șansele lor s-au redus. Un „foc de paie” s-a dovedit ascensiunea echipelor A.S.A. și mai târziu Dinamo București. Comportarea lor ulterioară a făcut repede uitată prezența, la un moment dat, în fruntea plutonului. În schimb, s-a crezut — și nu neînemeiat — că Steaua va încheia sezonul de toamnă acolo unde o impunea jocul mai bun decât al partenerelor sale. Iată însă că și visul bucureștenilor începe să se destrame, cedând primul loc învingătorului lor, F. C. Argeș.

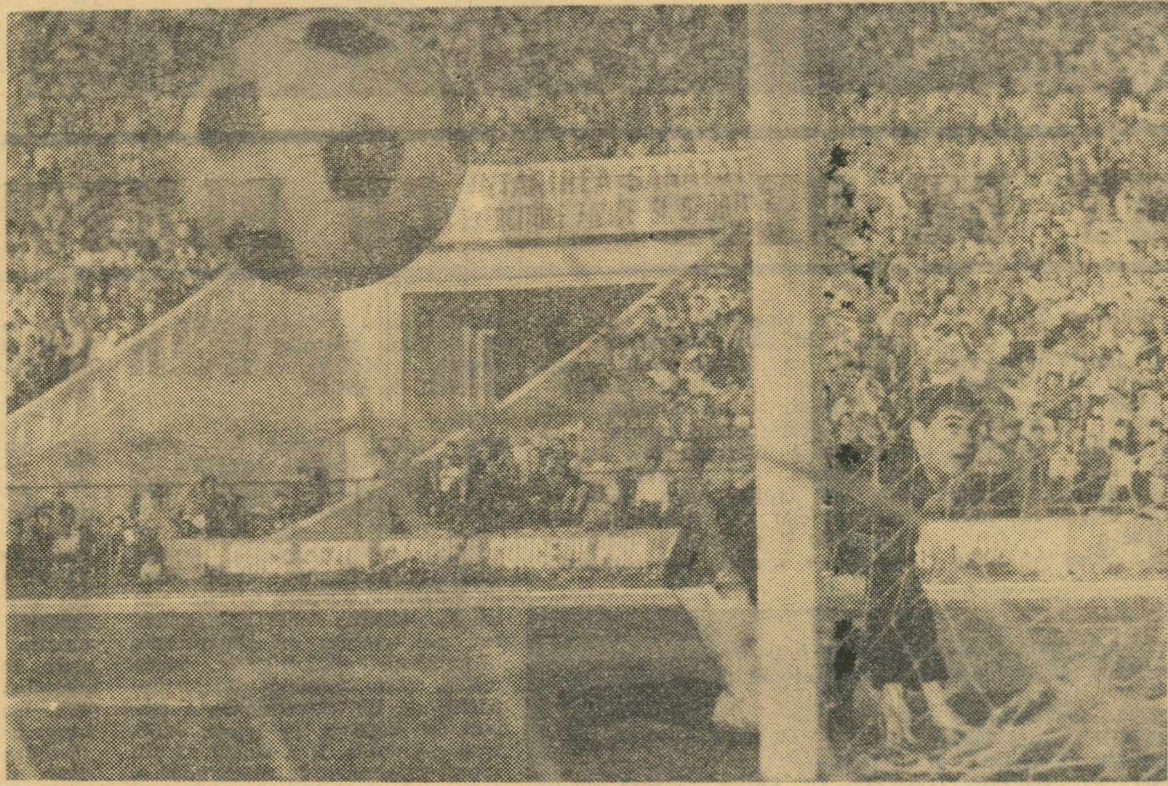
Astfel că la ora actuală, în preajma reluării firului întrecerii lider este echipa antrenată de E. Mladin și I. Bălănescu.

Va reuși ea să-și păstreze poziția până la sfârșitul turului sau o va ceda următoarelor sale, Universitatea Cluj ori Steaua, care — prin punctajul realizat — ni se par că au mai multe șanse față de celelalte formații ?

Să încercăm să răspundem la această întrebare printr-un calcul al hirtiei, pornind de la tabelul de mai jos, care prezintă viitorul program al celor 14 competițoare.

Dintre cele trei frunțase, F.C. Argeș și Steaua sunt favoritele de program: fiecare are câte două jocuri acasă și unul în deplasare, deci pot realiza un minimum de 4 puncte, socotite numai din partidele disputate „acasă”. F.C. Argeș — de altfel — este neînvingător pe teren propriu până la ora actuală și este greu de presupus că-i vor răpi această aureolă cliujenii sau Progresul. Așară, bineînțeles, de cazul unei defecțiuni piteștene (te joci cu „constanța” echipelor noastre ?...). Cât privește Universitatea Cluj, aceasta are două meciuri „afară” (unul chiar cu F.C. Argeș și unul singur „at home”, cu... Steaua: „calculul hirtiei” nu-i acordă decât trei puncte, dar și acestea socotind că poate „smulge” un punct dinamoviștilor bucureșteni, în Capitală, dacă va continua comportarea din ultimul timp a acestora, încât pronosticul indică un total de puncte la terminarea turului, de 17 pentru F.C. Argeș și câte 16 pentru Steaua și „U” Cluj.

Cât privește formațiile care au câte 11 puncte în prezent, ele nu pot cuceri toate cele 6 puncte puse în joc în viitoarele partide. Mai ales Farul și A.S.A. care au două deplasări și au de înfruntat echipe aflate în plină cursă de evadare din zona retrogradării (U.T.A., Progresul și St. Roșu). E posibil ca Farul să acumuleze 3-4 puncte, totuși, dar A.S.A. nu credem că poate realiza mai mult de două; doar dacă la Craiova sau Brașov îi va fi dată o repost slabă de către localnici. În schimb, craiovenii pot emite pretenții mai mari: au două meciuri acasă și unul în deplasare. Programul acesta le dă dreptul să speră în minimum 4 puncte, deși

Invitație la fotbal!
După o perioadă mai lungă, spectatorii bucureșteni vor avea din nou ocazia să asiste la unul din pasionantele cuplaje interbucureștene. Imaginea de sus ni-l arată pe portarul dinamovist Niculescu, urmărind decepționat traiectoria mingii care se îndreaptă, ca un bolid, spre plasă, expediată de „tunarul” Negrea. (Fază din meciul Steaua — Dinamo 1—0).

Foto: C. PUCĂ

unul dintre adversari le este Rapid.

În partea a doua a clasamentului și în special în zona „lanternei roșii”, două echipe sunt dezavantajate de program: Petrolul și St. Roșu, care trebuie să facă două deplasări, în timp ce celelalte au câte două partide acasă. Cu alte cuvinte, perspective de... 2-4 puncte, în raport cu ce joacă acasă, astfel că prea multe răsturnări, în lumina unui calcul al șanselor, nu sînt de așteptat în acest sector. Ceea ce le poate provoca sînt numai punctele „ciupite” în deplasare, cele neplanificate, cum se spune.

Deci, prin prisma acestui calcul al hirtiei, se poate pronostica un clasament al turului cu aspectul următor: F. C. Argeș 17; Steaua și „U” Cluj 16; „U” Craiova 15; Farul și Dinamo Bacău 14; A.S.A. 13; U.T.A., Dinamo București 12; Petrolul, Rapid și Jiul 11; Progresul 10; St. Roșu 9.

Un clasament care nu ține cont de capriciul și surprize. Să vedem însă ce vor... spune echipele...

Cu cine mai au de jucat

ECHIPELE	5.XI	12.XI	26.XI.
F. C. ARGEȘ	(13) „U” Cluj (a)	Petrolul (d)	Progresul (a)
„U”-CLUJ	(13) F. C. Argeș (d)	Steaua (a)	Din. Buc. (d)
STEAUA	(12) Progresul (a)	„U” Cluj (d)	Petrolul (a)
FARUL	(11) U.T.A. (d)	Progresul (d)	Din. Bac. (a)
„U”-CRAIOVA	(11) A.S.A. (a)	U.T.A. (d)	Rapid (a)
A.S.A.	(11) „U” Craiova (d)	Din. Buc. (a)	St. roșu (d)
DIN. BAC.	(10) Petrolul (a)	Jiul (a)	Farul (d)
PETROLUL	(9) Din. Buc. (d)	F. C. Argeș (a)	Steaua (d)
U.T.A.	(9) Farul (a)	„U” Cr. (a)	Jiul (d)
DIN. BUC.	(9) Rapid (a)	A.S.A. (d)	„U” Cluj (a)
RAPID	(9) Din. Buc. (a)	St. roșu (a)	„U” Cr. (d)
PROGRESUL	(8) Steaua (a)	Farul (a)	F. C. Argeș (d)
JIUL	(7) St. Roșu (a)	Din. Bac. (d)	U.T.A. (a)
ST. ROȘU	(7) Jiul (d)	Rapid (d)	A.S.A. (a)

Cifrele din paranteze reprezintă numărul de puncte acumulat pînă acum. Rapid și Jiul sînt notate cu cîte un meci mai puțin jucat.

SUCESIUNEA LIDERILOR

De-a lungul celor 10 etape, pe primul loc s-au perindat 6 echipe:

- Etapa I: F. C. Argeș și U.T.A. (la egalitate).
- Etapa II: A.S.A. Tg. Mureș.
- Etapa III: Universitatea Craiova.

Etapa IV: „U” Craiova și A.S.A.

- Etapa V: Dinamo București.
- Etapa VI: „U” Craiova.
- Etapa VII: Steaua.
- Etapa VIII: Steaua.
- Etapa IX: Steaua.
- Etapa X: F. C. Argeș.

ETAPA A XI-a, ETAPA DERBIURILOR

Campionatul se reia cu jocurile etapei a XI-a și anume:

- Bacău: Dinamo (1—2) — Petrolul (1—0).
- Pitești: F. C. Argeș (3—2) — Universitatea Cluj (1—0).
- București: Dinamo (0—0) — Rapid (0—1).
- Craiova: Universitatea (0—1) — A.S.A. (2—1).
- Petroșeni: Jiul (0—0) — St. roșu (1—1).
- Arad: U.T.A. (0—1) — Farul (1—0).
- București: Steaua (2—3) — Progresul (1—1).

În paranteze: ultimele rezultate ale echipelor.

Așadar, etapa prezintă trei puncte de atracție. În primul rînd, „derbiul” campionatului, F. C. Argeș — Universitatea Cluj. În acest meci se joacă, poate, titlul de campioană de toamnă. Cîștigînd, piteștenii își măresc șansele de a păstra pînă la primăvară, primul loc. Altfel, cliujenii și Steaua urmează să decidă între ei.

În al doilea rînd, au loc ultimele „derbiuri” bucureștene din acest sezon, de care se leagă multe speranțe ale echipelor.

* * * * *

„AVANTAJUL TERENULUI” MAI ACȚIONEAZĂ

Cit de „productive” sînt echipele noastre în campionat, se poate vedea și din clasamentele care însoțesc aceste rînduri și care prezintă divizionarele A într-o altă ordine decît aceea din „general”.

Prima și cea mai interesantă constatare este că ele își asigură în principal „zestrea” de puncte din partidele disputate acasă. Avantajul terenului propriu continuă, deci, să-și spună cuvîntul.

Nu-i mai puțin adevărat însă, că în multe cazuri el este ajutat să aducă argumente în această privință chiar de echipele oaspe, care folosesc diferite tactici speciale în dorința de a obține măcar un meci nul... și pînă la urmă pierd!

Comparînd cele două clasamente, rezultă că echipe frunțase în cel al jocurilor acasă sînt coșace în deplasare, în orice caz ocupă poziții în partea a doua a tabelului de clasificare. Este cazul Universității Craiova, Petrolului și — mai ales — al lui Dinamo

Bacău (locul 2 în primul clasament, ultimul în al doilea!). În schimb (pentru că există și exemple mai bune), Universitatea Cluj și Steaua prezintă ceva mai multă constanță sub raportul pozițiilor ocupate în clasamente; iar U.T.A., Rapid și mai cu seamă F. C. Argeș manifestă echilibru între punctele cîștigate pe teren propriu și cele în deplasare.

De remarcat: ● recordul ab-

CLASAMENTUL ACASĂ

1. „U” Craiova	5	5	0	8	1	10	
2. Dinamo Bc.	5	5	0	13	5	10	
3. Petrolul	6	4	1	9	4	9	
4. „U” Cluj	5	4	1	7	2	9	
5. Steaua	6	4	0	12	5	8	
6. Farul	5	3	2	11	5	8	
7. A.S.A.	6	3	2	9	0	8	
8. Progresul	6	2	3	8	6	7	
9. F. C. Argeș	4	2	2	7	1	6	
10. St. roșu	5	2	2	6	5	6	
11. Jiul	4	2	1	5	2	5	
12. Dinamo Buc.	6	1	3	2	5	4	5
13. U.T.A.	5	2	1	2	3	3	5
14. Rapid	5	1	1	3	5	7	3

CLASAMENTUL ÎN DEPLASARE

1. F. C. Argeș	6	3	1	2	7	7	7
2. Rapid	4	2	1	3	2	5	5
3. Steaua	4	1	2	1	7	7	4
4. U.T.A.	5	2	0	3	5	6	4
5. „U” Cluj	5	1	2	2	6	8	4
6. Dinamo Buc.	4	1	2	1	3	6	4
7. Farul	5	1	1	3	3	6	3
8. A.S.A.	4	1	1	2	5	8	3
9. Jiul	5	0	2	3	3	7	2
10. „U” Craiova	5	0	1	4	3	10	1
11. Progresul	4	0	1	3	2	8	1
12. St. roșu	5	0	1	4	1	7	1
13. Petrolul	4	0	0	4	2	7	0
14. Dinamo Bacău	5	0	0	5	1	14	0

* * * * *

DRUMUL „LOR” ÎN CELE 10 ETAPE...

Aceste grafice reprezintă, într-un fel, drumul parcurs de divizionarele A, de-a lungul etapelor de campionat consumate pînă în prezent. Cu ajutorul lor, dorim să înfățișăm, sub această formă... liniară, comportarea echipelor după rezultatele obținute.

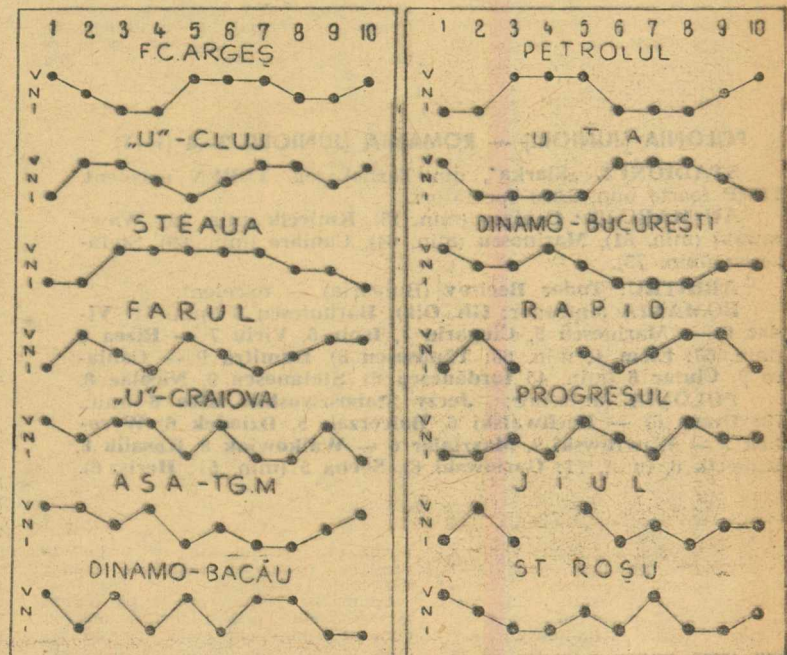
Pentru o mai bună înțelegere a graficelor precizăm că:

1. cifrele notate în partea superioară reprezintă etapele disputate pînă acum;

2. inițialele V, N și I din dreptul fiecărei grafic înseamnă, în ordine, victorie, nul și înfringere.

3. linia urcă sau coboară în funcție de rezultate (victorie, „draw” sau eșec).

Și încă ceva: la Rapid și Jiul, liniile sînt întrerupte între etapele 3 și 5, pentru că partida dintre ele nu s-a disputat încă.

Marea ocazie ratată de Năsturescu la Cracovia, care ar fi putut aduce o victorie nesperată până atunci.

Foto: Teodor ROIBU

mai satisfăcuți de rezultat de egalitate. De la întâlnirea, Wottava condus cu o atenție deosebită și corectitudine — făcea următoarea sfârșitul partidei: „română pune în valoare începutul jocului mai mult tehnic din fine și câștigă meciul”.

Observația conducătorului subliniază și faptul că formația pe posturile — trebuiau devreme, măcar la felul acesta credem că Dobrin — chiar mental diminuat față de ceea ce poate — și Kalló simțită în joc și ar fi deplinare mai bună tactică. În sfârșit, tot schimbări, ne exprimăm că putea fi folosită „mă carte”, atacantul

UN MOMENT DE RESPIRO CU PLUSURILE ȘI MINUTELE

(urmăre din pag. 3)

STATISTICĂ

Polonezii au combinat jumătatea de teren a echipei noastre de 82 de ori, iar jucătorii noștri au intrat în terenul adversarilor de 55 de ori. Mai precis, 46—26 în prima repriză în favoarea polonezilor și 29—26 pentru echipa noastră în repriza a doua.

Polonezii au efectuat un număr de 36 de combinații de câte trei pase, dintre care 24 numai în prima repriză, pe când jucătorii noștri au ținut în cea de-a doua repriză doar de o dată în prima parte a meciului și de 10 ori în cea de-a doua jumătate a partidei.

Din cele 55 de intrări în terenul advers efectuate de echipa noastră, 40 au fost de o natură pasivă, cinci minime au fost cedate cu ușurință. Din această statistică rezultă SLĂBICIUNEA JOCULUI ÎN ATACUL ECHIPLEI, LIPSA ACȚIUNII PERSONALE ÎN ÎNȚINUTUL TERENULUI, ȘI NEABILITATEA DE A JUCA TERENUL ADVERS. LA DOUA REPRIZĂ ȘI SĂ SCHIMBĂRI DE JUCĂTORI.

mijlocașii s-au „lipit” instinctiv de linia noastră de fundași. Chiar atunci când au avut șansa să lase cu balonul, ei l-au cedat cu multă ușurință, pentru că n-au pasat la timp și precis, deși era evident și pentru ei că adversarii directi exercită un presing puternic.

La această defecțiune s-a adău-

fuleu de alergători pe suta de metri (mai ales Zmijewski) i-au depășit cu foarte multă ușurință, ceea ce a impus fundașilor centrali și lui Koszka un dublu efort pentru dublaj și respingerea numeroaselor baloane centrate de pe ambele părți. Din cele arătate până acum se înțelege clar că momentele cele mai grele le-au trăit și le-au rezolvat — uneori, s-o recunoaș-

la jumătatea primei reprize — D. Nicolae, secundat în multe situații de Koszka, cu 80 la sută atribuții defensive.

Ruptura produsă în angrenajul echipei noastre, de care ne-am ocupat până acum, s-a reflectat firește, și asupra liniei de atac. Primul fenomen a fost replierea, impusă de dinamica jocului, lui Constantin pentru a asigura cât de cât baloane pentru acțiuni ofensive. Nu mai vorbim de Năsturescu, în general o aripă care joacă retras, care sesizând deseori depășiri ale lui Sătmăreanu, a trebuit să depună un imens efort spre a-l dubla și a reuși să fie totuși prezent și în atac, unde a apărut ca cel mai incisiv. Practic, înaintarea conta numai pe doi oameni — Soo și Voinea — dintre care primul — debutant și deci într-o stare emotivă mai accentuată — nu a fost în stare să se bată cu apărarea masivă adversă, iar secundul aproape că nici nu a existat în joc. Prezent în această situație a dispozitivului în care a fost nevoit să acționeze echipa noastră, înțelegem superioritatea teritorială a gazdelor din prima repriză și bună parte din repriza secundă, și de ce noi am amenințat așa de rar poarta lui Koszka, unde am avut două veritabile mari ocazii de gol (min. 27: bara lui

Soo; min. 82: Năsturescu suțea alături de la cîștiga meci), față de cele șapte ale echipei poloneze.

Este evident, așadar, că ceea ce a dezechilibrat echipa, în afara contribuției adversarilor, a fost lipsa oamenilor de la mijlocul terenului care să preia și să predea în condiții utilizabile baloanele destul de multe câștigate de centrul apărării noastre, scutind-o pe aceasta de degajările la întimplare. Introducerea lui Dobrin a schimbat oarecum fața lucrurilor; echipa a început să păstreze ceva mai mult balonul, să se organizeze mai bine, să tempereze zelul adversarilor. Așa se face că tocmai ultimul sfert de oră pe care îl așteptam să fie și mai dificil a trecut cu emoții înfinit mai mici pentru noi. În aceste momente devenise mai activă și aripa stîngă, post în care fusese introdus — în același minut cu Dobrin — Kalló, în locul lui Voinea. În felul acesta, în momentele de apărare, noi am dispus de o linie de mijloc Dobrin — Koszka — Kalló cu un rol constructiv mult mai pronunțat și dînd posibilitatea unor acțiuni ofensive mai consistente. Imaginea ultimelor 15—20 de minute puteam s-o avem și în celelalte minute ale partidei și astfel ne-am fi putut declara și

Ionescu, capabil să dețină decît Soo, mai ales pe cont propriu.

Nu încapă însă în care dintre jucătorii care au evoluat la Cracovia mai mult decît a reușit să realizeze într-un meci rezultatul era dorit și toată inima. Pentru că, fotbalistii cărora credința tricoul național cu mai multe reușite mai puține; și conștiența și-au recuștigat după în unsprezecele (Constantin, Koszka), și-au revenit în forță rile de campionat (E. Mocanu, Sătmăreanu, debutanții Coman, So și luptat cu toată ardor-tr-nu spirit de spor proșabil. Din acest p-dere nimeni nu le p-nimic ci, dimpotrivă, sub acest aspect tr-niate cu toată căldu-

Revenind însă la tehnic-tactic al actual-ționali A din grup-ților, trebuie să ie-plafonul maxim pe-atinge este sub niv-lor fotbalului pe pla-nal. Deprinderile lor-și cu greu pot fi-obligațiile fotbalului, joacă astăzi în lum-l-am dori jucat de ec-

POLONIA A — ROMANIA A 0—0
STADIONUL „Wisla” din Cracovia, terenul puțin moale și alunecos.
TIMPUL frumos, soare.
SPECTATORI: circa 40.000
RAPORT DE CORNERE: 16—1 (10—0).
ARBITRU: T. Wottava (Ungaria) 10, ajutat la tușă de Januszyk și Mastaj (Polonia).
POLONIA: Koszka 6 (nesolicitat) — Piechniczek 7, Oslizlo 9, Gmoch 7, Szeffer 8 — Bruychczy 9, Szmid 6 (min. 72: Gomoluch 6) — Zmijewski 8, Lubanski 9, Jarosik 6 (min. 79: Nieroba 6), Faber 8.
ROMANIA: Coman 9 — Sătmăreanu 4, Dumitru Nicolae 7, Dan 10, Mocanu 5 — Libardi 5 (min. 63: Dobrin 7), Koszka 7 — Năsturescu 8, Constantin 7, Soo 5, Voinea 3 (min. 63: Kalló 6).

gat comportarea sub așteptări a fundașilor laterali, și în mod deosebit a lui Sătmăreanu, incapabili să se achite de sarcinile lor strict defensive. Aripile Zmijewski și Faber, două extreme de alură modernă, cu un

tem, ajutați și de șansă (în fotbal fără ea nu se poate!) — Dan Coe, cel mai bun jucător al echipei noastre și unul dintre cei mai valoroși de pe teren, Coman — un portar cu ochi, plasament și temeritate excelente și — de

APLAUZE PENTRU JUNIORII ROMÂNII

disputată în mica localitate industrială Tarnobrzeg (15.000 locuitori) atât cam la 200 km est de Cracovia, cea de-a 16-a partidă dintre națiile de juniori ale României și Poloniei a avut de la început condițiile pentru realizarea unui succes fotbalistic de valoare: un stadion cochet, nou, cu un teren de joc care se prezenta într-o stare excelentă, un timp splendid, două meciuri dornice să dovedească, una la Polonie, ca înfrîngerea (1—2) ferită la 2 septembrie a.c. la Cracovia în Bulgaria, la „Turneul tranșelor olimpice”, a fost un accident: cealaltă, formația noastră, confirmă victoria din Bulgaria, jocul bun (din păcate neînvingător) cu un rezultat pozitiv din partea de la Budapesta. În plus, anoniștii ambelor formații au socotit meciul și ca o excelentă oportunitate de verificare înaintea partidelor din eliminările turneului U.E.F.A. din

mate. Într-adevăr, în primele două minute polonezii au și avut două cornere. Noua formație a României (din fotbalistii care au evoluat astăzi primăvara în Turcia au mai rămas doar Viciu și Iordănescu) nu s-a lăsat însă depășită ba, dimpotrivă, a stăvilit atacurile și a întors cursul jocului: în min. 7 un șut al lui Ștefănescu înfrîneste bara, dar în min. 13 Caniario nu-i mai lasă nici o șanșă lui Klos, care scoate balonul din plasă: 0—1. Golul a fost frumos, dar faza care l-a precedat și mai frumoasă. De altfel, caracteristica celor șase puncte marcate este că toate au fost rezultatul unor faze spectaculoase care au dovedit fie suplețea jocului colectiv, fie posibilitățile individuale ale unor juniori. Cucerit, în general, de meciul spectaculos la care a asistat, dar și de fotbalul practic de echipa noastră în special, la sfârșitul partidei publicul i-a felicitat călduros pe juniorii români și aceștia au

antrenorii C. Ardeleanu, R. Catană și N. Tătaru) — 11-le nostru n-a mai realizat, ca la Budapesta, faze care trădau o tehnică ridicată, el și-a bazat jocul pe un fotbal mai simplu, dar mai viguros și mai incisiv. Într-adevăr, de data asta nu au existat preocupări pentru execuția în sine, ci toate au fost făcute cu un scop tactic mai pronunțat. Apoi, dacă în meciul de la Budapesta echipa a marcat, spre final, o cădere, de data asta ea a arătat un plus de pregătire fizică, vizibil în final cînd prospețimea s-a materializat prin goluri. Superioarea evoluțiilor anterioare a fost și puterea de luptă; deși condusă la un moment dat, formația României a reușit să se scuture atât de povara golului primit cit și de celelalte atu-uri ale gazdelor și „să preia comanda”. Un rol psihologic foarte mare l-a avut al doilea punct al nostru marcat de debutantul Marinescu (Chimia Rm. Vilcea), una din descoperirile reușite ale noastre: pe de o parte a dat avînt tricolorilor și pe de alta a paralizat parca echipa poloneză.

Dar despre învingători nu trebuie vorbit numai la superlativ. Au existat și greșeli. De pildă, se poate spune că golurile primite au fost parabile. Astfel, primul s-a datorat unui lanț de greșeli ce se pot imputa lui Viciu, Ispir și Bărbulescu. De altfel, Viciu are unele momente de... uitare de sine, se zăpăcește, nu știe ce să facă, pentru că în minutul următor să rezolve cu brio situații mai dificile: la al doilea, Wawrowski putea fi deposedat de balon printr-un atac mai hotărît. Apoi, la mijlocul terenului acțiunile sint construite cu greutate (în special pe partea lui Rizea). Doar pe stînga (Dumitru și Ștefănescu) se acționează clar și competent.

Dar fiindcă a venit vorba de mijlocași trebuie spus câteva cuvinte și despre Etem, un jucător care de vreo doi ani s-a perindat mereu prin lotul de juniori, a fost decretat cînd o mare speranță, cînd fără valoare. De data asta însă, deși a jucat numai opt minute, credem că antrenorii s-au edificat asupra posibilităților lui (cel puțin actuale) și nu i-ar strica să rămînă acasă. Înlocuitorul lui, Tănăsescu, debutant și el, a jucat mult mai bine și și-a adus din plin contribuția la obținerea succesului. Alături de el, Marinescu, Dumitru, Caniario, Ștefănescu și Ni-

viitor strălucit: Wawrowski, un mijloc ofensiv cu un suflu inepuizabil, adevărat coordonator al jocului echipei sale, atacantul Kasalik (de 32 de ori selecționat în echipa de juniori), sau Walkowiak, o extremă cu viteză debordantă. Ceea ce este mai important e faptul că polonezii știu să-și pună în valoare calitățile tehnice și atunci cînd joacă în viteză. Apărarea însă ni s-a părut mai slab pregătită.

Concluzia care se impune este una singură: formația de juniori a României are posibilitatea să se califice pentru Turneul U.E.F.A. din 1968. Dar meciurile cu Ungaria nu vor fi deloc ușoare.

POLONIA (JUNIORI) — ROMANIA (JUNIORI) 2—4 (1—1)
STADIONUL „Siarka”, din Tarnobrzeg, TEREN excelent, TIMP foarte bun, 3.000 spectatori.
AU MARCAT: Caniario (min. 13), Kmiecik (min. 32), Wawrowski (min. 61), Marinescu (min. 64), Caniario (min. 69), Ștefănescu (min. 73).
ARBITRU: Todor Becirov (Bulgaria) — excelent.
BOMÂNIA (antrenor: Gh. Oia): Bărbulescu 6 (min. 51: Vi-dac 6) — Marinescu 9, Ciugariu 7, Ispir 6, Viciu 7 — Rizea 6 (min. 60: Etem 4; min. 68: Tănăsescu 8), Dumitru 9 — Caniario 9, Ciutac 6 (min. 45 Iordănescu 6), Ștefănescu 9, Nicolae 8.
POLONIA (antrenor: Jerzy Szaboszowski): Klos 6 (min. 73: Draus 6) — Rachwalski 6, Balcerzak 5, Dziadek 6, Wyrobek 7 — Wawrowski 9, Masztaler 6 — Walkowiak 8, Kasalik 8, Kmiecik 6, (min. 71: Garlowski 6), Socha 5 (min. 51: Herisz 6).

alcelele hirtiei indicau victoria delor care, pe lângă avantajul enului, aveau la activ și câteva ultate de mare rezonanță în lu-a juniorilor europeni: 4—2 și cu U.R.S.S., câștigătoare a u-elor două turnee U.E.F.A., ca și recent — un 4—0 cu R.D.G. l-... după cum începuse meciul se pă- că așteptările nu vor fi înfr-

străbătut drumul de la teren la vestiare printr-un adevărat culoar viu, care-l aplauda... Acum, la destule ore după disputa-tarea partidei și judecînd meciul, cum se spune, la rece, trebuie fă-cute o serie de constatări pe mar-ginea evoluției sportivilor români. Și anume, deși — după cum spunea antrenorul Gh. Oia (care coordo-nează pregătirea lotului, ajutat de

Echipa de conducător meciul Tarnobrzeg Foto: AL.

Mircea TUDORAN

Ce urmărim cu echipa de tineret?

Cu toate fluctuațiile sale de efectiv (în cele patru partide susținute în această toamnă, în intervalul 20 septembrie — 29 octombrie, au fost utilizați în formație 30 de jucători) echipa noastră de tineret continuă să ne dea satisfacții. Victoriilor cu 3—1 asupra Austriei și cu 3—0 asupra Ungariei li s-a adăugat duminică un nou succes, asupra reprezentativei similare a Poloniei, la un scor (5—3) care ar indica un meci echilibrat dar care, de fapt, nu redă întocmai superioritatea din teren a „mînjilor” noștri.

Echipa română s-a mișcat cu dezinvoltură (poate prea multă, la un moment dat, cînd avea victoria asigurată...), a combinat spectaculos și eficace, înscriind cinci goluri, cifră pe care de mult n-a mai atins-o o echipă reprezentativă a țării noastre. De altfel, în general, bilanțul eficacității echipei reprezentative de tineret a țării noastre este remarcabil și subliniem cu bucurie acest lucru: 3+1+3+5 înseamnă 12 goluri în 4 meciuri, iar media de 3 goluri înscrise de fiecare meci întrece media campionatului nostru.

Dacă ne-am opri numai la atât și tot ar fi un element pozitiv de luat în discuție, o mențiune de „bună purtare” în fișa antrenorilor care răspund de acest lot, Dincă Schileru și Gh. Nușescu.

Dar „tineretul” ne-a adus în această toamnă și alte satisfacții decât a unei bune eficacități. Și în primul rînd, pe aceea a unui joc spectaculos, dinamic, pe care l-am aplaudat și în această duminică. Devine aproape surprinzător că această echipă de tineret, mereu alta de la meci la meci, ajunge să realizeze în intervalul scurt pe care-l are la dispoziție pentru construcție (mai exact, pentru reconstrucție), o bună sudură, o bună înțelegere între componenți, o bună „exprimare în joc”.

Să fie vorba aici numai de talentul jucătorilor, de adaptabilitatea lor rapidă — calitate

Poate fi vorba, la urma urmelor, de toate acestea; și chiar bine ar fi să fie așa, urmînd să tragem învățăminte...

Dar se mai pune o întrebare: ce urmărim cu echipa de tineret, ce trebuie să fie această echipă?

Este „tineretul” nostru la ora actuală, o simplă pepinieră a echipei reprezentative A, o „pistă de rodaj” pentru prima garnitură, între aceste două loturi menținîndu-se o continuă interferență?

Sau este un lot de perspectivă, cu care pornim la un drum mai lung și pe care vrem să-l creș-

Aceasta explică și marea instabilitate de lot despre care vorbeam. Într-adevăr, în interval de o lună și jumătate jucătorii: Constantinescu, Anca, Boc, Anghelescu, Cuperman, Kiss, Deselnicu, Strimbeanu, Lucescu, Dumitrache, Dumitriu III, Sătmăreanu, Vigu, în total 13, au făcut parte din ambele loturi. Patru jucători care au făcut parte din echipa A la Budapesta (Constantinescu, Kiss, Deselnicu, Lucescu) au jucat, contra Poloniei, la tineret.

Iată de ce avem impresia că, cel puțin pînă acum, acesta a fost profilul echipei de tineret.

Și — fără a condamna formula — ne întrebăm dacă ea este cea mai justă. Dacă acest rol n-ar trebui să revină echipei B, formația de tineret fiind construită pe ideea că ea trebuie să furnizeze jucători naționalei A, în perspectivă și — pe cît posibil — în bloc și nu de la un meci la altul.

De altfel, în multe țări, așa numitele formații „under 23 years” (sub 23 de ani) se construiesc pe acest al doilea principiu, li se lasă un timp de plămădeală. Ele sînt privite ca „furnizoare” de viitor mai îndepărtat, nu imediat. Jucătorii lucrează mai mult timp împreună cu același antrenor, într-o concepție specifică echipei munca cu echipa de tineret fuge de caracterul „în asalt”, semănînd cu construcția temeinică în etape, a unei clădiri.

Ideea (deloc nouă) ni se pare aplicabilă și la noi. În orice caz, o dată încheiată suita meciurilor echipei de tineret din această toamnă contractate anterior și căroră trebuia să le facem față, credem că ar trebui actualizată întrebarea din titlul acestei note.

— UZICEANU

ROMANIA (tineret) — POLONIA (tineret) 5—3 (2—1)

STADION „23 August”, teren bun.

TIMP: la început ceață, apoi frumos

SPECTATORI: 5.000

AU MARCAT: Dumitrache (min. 46 și 84), Grozea (min. 11 și 14, ultimul din penalti), Boc (min. 52) pentru România; Kozerski (min. 75 și 87), Kot (min. 41) pentru Polonia.

ROMANIA: Constantinescu 4 — Kiss 6, Boc 8, Dinu 8, Velea 5 — Deselnicu 6 (din min. 80 Lupulescu), Vigu 8 — Lucescu 7, Grozea 7, Dumitrache 9, Jercan 6 (din min. 53 Tătaru II 6).

POLONIA: Matysek 6 (min. 47 Sput 7) — Leszczynski 6 (min. 67 Nowak), Michalik 6, Pielok 6 (min. 46 Bryslak 6), Musiał 5 — Janik 6 (min. 46 Szarinski 6), Domarski 7 — Rudnov 6, Maszczyk 6, Kot 8, Kozerski 7.

ARBITRU: D. Rumianjev — Bulgaria — foarte bun.

CORNERE: 9—3 pentru România.

specifică tinerilor jucători — la condițiile concrete de joc?

Să fie vorba de o anumită degajare pe care acești jucători o au în meciurile care, orice s-ar spune, se dispută în alt climat psihic decît partidele echipei A?

Sau poate fi vorba și despre abilitatea antrenorilor, care preferă să dea jucătorilor doar indicațiile general valabile pentru joc, evitînd încorsetarea rigidă, turnarea inițiativei jucătorilor în tipare fixe?

tem pentru ca, mai de vreme sau mai tîrziu să devină „echipa A”?

Cîntărind lucrurile așa cum se prezintă în această toamnă, se pare că balanța înclină către prima alternativă, tineretul fiind un fel de „echipă de rezervă” a lotului A sau cam așa ceva. În sensul că atunci cînd la A se mai fac niște experimente, jucătorii care „rămîn afară” sînt lăsați să joace la tineret, după cum atunci cînd „A”-ul are nevoie la jucătorii de la tineret.

PRONOSPORT

Iată pronosticul nostru la concursul nr. 44 din 5.XI.1967:

1. Dinamo Bacău—Petrolul	1
2. F. C. Argeș—U. Cluj	1
3. „U” Craiova—A.S.A. Tg. Mureș	1 x
4. Jiul—Steagul roșu	1
5. U.T. Arad—Farul	x 1
6. Flacăra—C.S.M.S. Iași	1
7. A. S. Cugir—Gaz Metan	1
8. Ind. Sîrmei—C.F.R. Tim.	1
9. Atalanta—Torino	x 2
10. Cagliari—Milan	2
11. Inter Bologna	x 1
12. Juventus—Roma	1
13. Sampdoria—Napoli	1

La Craiova, un „draw”. Nu e prea puțin?

Minunat cadru de inaugurare a modernului stadion „Central” din vechea Cetate a Banilor, al cărui act de naștere va purta de-a lungul timpurilor numele de drept al fondatorului: A. S. LOTO PRONOSPORT! Soare strălucitor, ca în plină zi de vară, revărsat peste cei 30.000 de spectatori încălziiți deja, cu mult timp înainte, pentru „momentul festiv oltenesc”; gazon tuns a la Wembley, fanfară militară, multime de tineret echipat multicolor, pionieri cu buchete de crizanteme în brațe, galerie cu clopote și claxoane, totul a fost pus la punct cu exigența unui veritabil regizor ce-și dorește un final de spectacol furtunos, aplaudat la scenă deschisă.

În ciuda acestei ambiante plăcute, purtătorii tricoului reprezentativei B au reușit de foarte puține ori, pe parcursul celor 90 de minute de joc, să smulgă aplauzele publicului craiovean, ale acestui public care duminică, trecind cu vederea nenumăratele erori tehnico-tactice, a încercat să dea aripi echipei, s-o scoată din impas în momentele de confuzie și descumpănire prin care a trecut. Dar oricît de înghăduitor s-a dovedit omul din tribună, n-a putut să se abțină la sfîrșit să-și manifeste zgomotos dezaprobarea față de aspectul jocului (ca și de scor) a cărui valoare a fost destul de modestă.

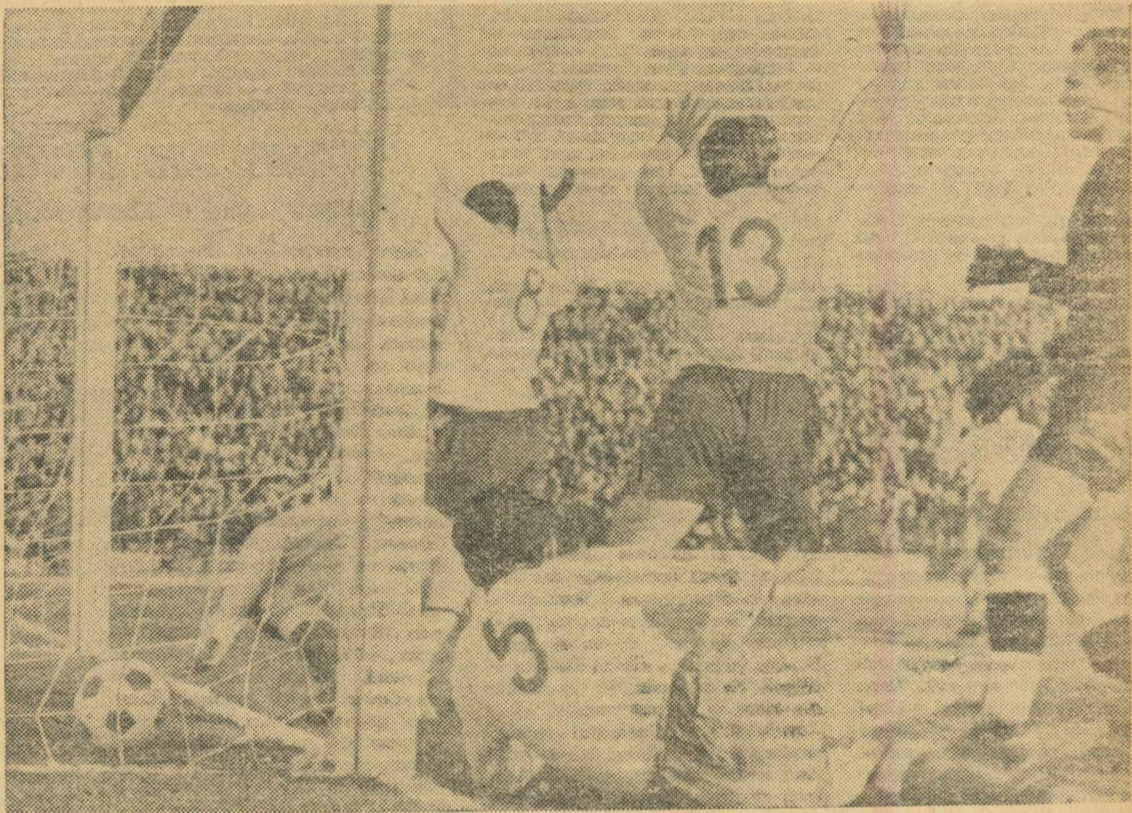
Rezultatul ne este cunoscut: echipa noastră, la al doilea meci al reconsiderării reprezentativei B, n-a mai repetat la Craiova ceea ce a fost la Timișoara, VICTORIA, care ar fi fost primită cu entuziasm de întregul stadion, ca și de toți iubitorii fotbalului din țara noastră. Ba mai mult, ea ne-a produs și emoții, în două rînduri, pentru că, ori ce am spune, peste ani și ani tot palmaresul vorbește în ultimă instanță. Atunci nimeni nu mai cîntărește norocul adversarului și neșansa ta, nimeni nu este dispus să te creadă că „la mai mult nu ne puteam aștepta”, desigur, să recunoaștem, am fost gazde!

Formula de echipă, diferită fi-
rește de cea prezentată în intil-

nirea cu Ungaria, datorită trecerii unor jucători în lotul A, a cuprins totuși pe cei mai ași fotbalști selecționabili, titulari de drept în echipele lor de club. Toți ne dădeau garanția că se poate conta pe ei, aveam credința că experiența lor va cîntări într-un fel în balanța șanșelor. Doar apariția lui Iancu putea fi pusă sub semnul întrebării, întrucît constănțeanul ne edificase, ca și Dumitriu II și mulți alții, că la ora actuală rămîne o valoare numai în echipa sa de club. Plecînd de la aceste considerente, ne așteptam, ca duminică „teamul” nostru să învingă cu alte arme dificultățile inerente ce vizau lipsa de omogenitate, tenacitatea, atenția mărită pentru a comite cît mai puține greșeli, sprijinirea în permanență a purtătorului balonului, mișcarea continuă și rapidă în alac pentru a desice și dezechilibra apărarea aglomerată a oaspeților.

Primul sfert de oră ne-a dat oarecare speranțe. Am creat cîteva breșe în dispozitivul defensiv datorită în special lui Sfirlogea, rezolvate cu greu de oaspeți. Cu timpul însă am pierdut busola și am început să pedălim în gol, jocul căpătînd un curs evident favorabil partenerilor, a căror ținută athletică ni s-a înfățișat ca demnă de invidiat. Ne-am hazardat în acțiuni individuale, în dauna combinațiilor simple, am aruncat baloane căutîndu-l pe Iancu undeva în careul de 16 metri, unde „domneau” impetuosul Strzalkowski și compania, și am rămas simpli spectatori atunci cînd dintr-o eroare sau alta mingea nu mai era la noi.

Neputința reprezentativei B a fost accentuată și de jocul slab al mijlocașilor. Echipa a părut ruptă în două, dezmembrată, fără coloană vertebrală. Cu deosebire Negrea, în comparație cu Pescaru care tot a mai schițat ceva în prima repriză (apoi a fost furat și el de valul greșelilor), a evoluat ca unul care abia acum încearcă să deslusească tainele sportului cu balonul ro-

Iată autogolul polonez care a adus egalitatea, pe tabela de marcat! Foto: S. BRAȘOVEANU

tund. Nu-i imputăm doar faptul că nu a sprijinit de loc acțiunile ofensive ale echipei (unde-i șutul

reliefa și altele pe care le întâlnim deseori în partidele de campionat și care se referă strict

cu care televiziunea, grație transmisiilor de peste hotare, ni le oferă cu larghețe. Ei au tolosit pasa-preluare încelînită cu o încăpăținare feroce, au condus balonul pînă li s-a tăiat respirația, s-au oprit cu regularitate pentru a descoperi jucătorul demarcat — suficient ca adversarul să se regrupeze — și au întors jocul chiar și atunci cînd situațiile nu reclamau o astfel de manevră tactică.

Așa a fost la Craiova! Ne-am consolat cu un rezultat de egalitate și cu evidențierea activității plină de nerv a cîtorva jucători: Sfirlogea și Deliu, cei mai buni de pe teren, Marin Marcel și Motroc, excluzînd ultimilor doi greșeala de la primirea celui de-al doilea gol. Ne-am consolat cu un net raport de cornere în favoarea noastră și cu o dominare teritorială lipsită de prea mulți sorți de izbîndă. Atît! Nu e prea puțin dacă ne gîndim că totuși adversarul nu ne-a pus prea multe probleme?

Stelion TRANDAFIRESCU

ROMANIA (B) — POLONIA (B) 2—2 (0—1)

STADION „Central” Craiova

TEREN: excelent

TIMP: foarte frumos

SPECTATORI: peste 30.000

AU MARCAT: Marks (min. 39), Strzalkowski (min. 59 — autogol), Muszialek (min. 67) și Sfirlogea (min. 88).

ROMANIA: M. Ionescu 5 (min. 78 Adamache) — Ivănescu 6, Motroc 7, M. Marcel 7, Deliu 9 — Pescaru 6, Negrea 5 — Sfirlogea 9, Tufan 6 (min. 46 Kraus 6), Iancu 4, Peronescu 6 (min. 46 Țaralungă 6).

POLONIA: Bialek — Kowalski, Strzalkowski, Brejza, Rezilab — Sarna, Krajazi — Muszialek, Marks, Kasprczyk (min. 77 Wilim), Krzystolik (min. 83 Stachim).

ARBITRU: A. Stavrev (Bulgaria) — corect.

lui necrutător?) ci și pasele pe care le-a distribuit cu seninătate la adversar și pe care, dacă le-am fi numărat, cu siguranță că acum ar fi roșit...

Pe fondul acestor carente s-au

la organizarea jocului propriu-zis. Parcă e o lege nescrisă ca iptotdeauna fotbalistii noștri să apeleze la niște partituri demodate ce vin flagrant în contradicție cu principiile jocului modern, prin-

CUPA ROMÂNIEI nu se dezmințe:

1 echipe de divizia B eliminate!

De-a doua competiție de amploare, Cupa României, întrecere ce angrenează în faza ei incipientă toate echipele din țară, indiferent de categoria în care activează, a ajuns, am putea spune, la jumătatea drumului, urmând ca în continuare, după etapa ce va avea loc la 19 noiembrie, să intre în „scenă” și cele 14 divizionare A.

Cupa României aduce de obicei spectaculoase surprize. Prin totodată unui mare număr de echipe posibilitatea de a se întrece cu formații superioare. Nici în această etapă, prizele nu au lipsit, „buturuga mică răsturnând carul mare”, unele echipe divizionare fiind nevoite să părăsească competiția, înse de adversari cu potențial indeobște mai scăzut. Actuala ediție, inaugurată în luna aprilie, cu etapa pe raion, a reunit start peste 2500 de echipe. Sortii le-au pus față-n față și în fiecare etapă consumată numărul lor s-a înjumătățit, astfel în etapa din 29 octombrie au mai rămas în competiție numai 72 de formații, 44 activând în campionatele regionale și divizia C, la care s-au adăugat cele 28 de formații de divizia B. Echipele și-au disputat înfăptuirea în 36 de partide, divizionarele având obligativitatea de a juca în deplasare. Faptul în sine, putea spune că le-a dezavantajat, dar ținând seama de diferența de valoare (o categorie sau chiar două) care le-a deservit de echipele gazdă, acest handicap putea fi ușor depășit.

Cu toate acestea, nu mai puțin de 11 echipe de divizia B pierdut dreptul de a participa la etapa următoare fiind eliminate, unele dintre ele chiar de echipe care activează în cam-

peonatul regional! Este cazul echipei A. S. Cugir, care a pierdut cu 1-2 în fața Minerului Ghelar, Olimpia Oradea, învinsă la scor, 0-3, de Bihoreana Marghita și Portul Constanta, care a capotat la Medgidia cu 0-1 în fața formației Cementul. Celelalte opt echipe au fost stopate de formații de divizia C. Unele dintre aceste eliminate ocupă poziții fruntașe în divizia secundă, cu velleități la promovarea în prima divizie a țării. Cind afirmăm acest lucru ne gândim în primul rând la echipa Siderurgistul Galați, eliminată de Gloria Birlad cu 2-0. Surprinzătoare sînt, de asemenea, înfrîngerile echipelor Electronica Obor (0-1 cu Progresul Brăila), Metrom Brașov (0-1 cu T.U.G. București), Politehnica București (0-1 cu S.N. Oltenița), Chimia Rm. Vilcea (0-2) cu Chimia Tr. Măgurele), C.S.M. Reșița (1-2 cu Victoria Tg. Jiu), Gaz metan Mediaș (1-5 cu Chimia Făgăraș) și C.F.R. Păscani (0-1 cu Medicina Iași). Alte două formații — Metalul București și Flacăra Moreni — s-au calificat anevoios, prin regulamentul. Prima la Galați cu Gloria C.F.R. (4-4), ultima la Buzău cu Metalul (1-1).

Peste trei săptămîni, Cupa va reuni cele 36 de formații calificate după etapa de duminică, în vederea unei noi trieri valorice, etapă în urma căreia vom cunoaște cele 18 echipe care în primăvară vor încerca să se mențină în continuare în competiție, alături de divizionarele A. Surprizele înregistrate în etapa precedentă sînt un semn evident că ele nu vor lipsi nici în următoarele.

MICĂ RETROSPECTIVĂ DIVIZIONARĂ B

Duminică, ambițiile sportive ale divizionarelor B s-au transplatat, pentru moment, de pe sânșul întrecerii lor obișnuite, pe acela al luptei pentru calificarea în etapele superioare ale Cupai României. Bilanțul întrecerii lor de duminică l-aș aflat, desigur, pînă la această oră. În plus, unele aspecte comentate ale etapei de cupă vă sînt oferite în materialul din această pagină. Momentul de „respira” intervenit în maratonul divizionar secund ne creează prilejul de a ne întoarce puțin privirea asupra întrecerii desfășurate de-a lungul celor 10 etape de pînă acum, cu intenția de a „puncta” ceea ce conține ea mai caracteristic.

Din relatările săptămînale ale corespondenților, ca și din observațiile noastre, se poate desprinde o primă concluzie, din păcate prea puțin îmbucurătoare: „punctele” continuu să fie obiectul unor dispute aprige, uneori explozive, împietind asupra atribuțiilor tehnice ale partidelor. Din acest motiv, echipele posesoare a unor loturi valoroase (C. S. M. S. Iași, Siderurgistul Galați din seria I, Politehnica Timișoara, Vagonul Arad, C.F.R. Timișoara, Crișul Oradea din seria a doua) nu reușesc să contribuie pe măsura posibilităților lor la creșterea nivelului competiției, iar fotbalistii cu resurse tehnice devin inexpresivi. Cu rare excepții, jocurile de tînă acum poartă o pecete comună, dovedindu-ne o reală stereotipie a genului: pe teren propriu echipele atacă cu o înverșunare oarbă fără nici un scrupul de ordin tehnic, convins fiind că prăvălirea peste adversar este suficientă pentru a obține victoria, în timp ce în deplasare aceleași echipe devin docile, depersonalizate, apărîndu-se cu dinții încheștați pentru a ciupi măcar un punct. Drept urmare, în majoritatea cazurilor, spectatori sînt dezamăgiți în speranțele lor de a asista la întâlniri în care să primeze fotbalul. Ba mai mult: ei sînt nevoiți să fie martorii unor dispute și atitudini deșăurate în teren, care depășesc sfera întrecerii sportive, născute tocmai din învelizul nervos în care se asază de obicei miza jocurilor. Lovirea adversarului cu și fără minge, bruscările reciproce, insultele adresate arbitrilor etc., toate la un loc constituind un mod de exprimare imperioasă căruia trebuie dusă o luptă fără odihnă, au generat pînă acum 11 suspendări, însumînd 22 de etape, și 27 de arțerismente. „Performerii”, într-un asemenea sens lipsit de glorie, sînt jucătorii Ciev (Politehnica Buc.), și Rozorea (C.F.R. Păscani) cu cite patru etape de „odihnă”, Hiteu (C.S.M.S. Iași) și Stătescu (Siderurgistul) cu cite trei etape.

Un caz aparte îl prezintă jucătorii Schweilinger (Vagonul) și Savaii III (Crișul), care au găsit de cuviință să pot „înfrumuseți” partida de fotbal cu un scurt moment pugilistic. Ambii sînt suspendați pînă la corectarea amănunțită a incidentului. Retinem ca important faptul că Comisia de disciplină de pe lângă F.R.F. a sancționat cu promptitudine și severitate fiecare act reprobatil răpuit de fotbalistii echipelor divizionare B și e de dorit ca și în viitor ea să opereze cu aceeași intransigență cazurile ce-i sînt semnalate.

Acum, să ne oprim cîteva minute asupra clasamentelor. În seria I, C.S.M.S. Iași conduce autoritar și e greu de crezut că va ceda usor. Revoluționari sînt locurile ocupate actualmente de două formații care în trecut au depășit bariera mediocrității: Coahlanul P. Neamt și C.F.R. Păscani. Crodem, totuși, că principala contravindicare la promovarea în divizia A rămîne Siderurgistul Galați, echipă cu potențial superior celui dovrăliu pînă acum. Politehnica București, vădăvită în începutul sezonului de cîteva jucători buni, schiopătuă din greu. Locul ultim pe care-l deține constituie una din surprizele întrecerii.

În seria a II-a, în lipsa unei replici mai hotărîte din partea Politehnicii, C.F.R. Timișoara s-a instalat în frunte cam de pe la început, în timp ce Vagonul Arad, cu o consecvență semnalată încă din ediția trecută, obține exact attea puncte cîte îi sînt necesare pentru a fi merou pe locul secund. De neîntors pare evoluția Minerului Bina Mare, aflău pe penultimul loc, atît dūtă pretendentă serioasă la promovare. Intoresantă este situația echipei clujene C.F.R.: deține lanterna roșie, în schimb are la activ cele mai multe goluri înscrise, 19, dar, precizăm, zece dintre ele le-a marcat în cele două partide cistigate.

De duminică, divizionarele B reintră în întrecerea lor obișnuite. Încă trei asalturi și, apoi, odihnă pînă la primăvară. Să sperăm că aceste ultime trei etape ale turului nu vor da prilejul unor constatări plăcute din punctul de vedere al calității jocurilor și al disciplinei jucătorilor.

N. SOCOL

SE RESPECTĂ TRADIȚIA

Gloria Birlad — Siderurgistul Galați 2-0 (2-0)

Se pare că a devenit o tradiție Birladul să constituie o sursă de avansare în Cupa României! Iată aici o bună echipă de Gloria C. Gloria, care anul trecut obligase pe Steaua să ceară remiză, după ce azvîlîse peste ea o echipă de categorie superioară, Siderurgistul Galați. Duminică l-a venit din nou rîndul Siderurgistului să înfrunte cu Gloria Birlad, dar de data aceasta a fost încheiată. Sporul său de expectanță și cele cîteva individualități (Stătescu, Dima) au constituit de sărăcie, cu care Siderurgistul nu a putut ține piept unei versare care își înscriesese pe teren: „elan, omogenitate și enigmă”. Evident, toate cele trei caracteristici, grefate pe un fond tehnic sînt suficient, fără de care ar fi rămas simple lozinci, utilizate din lipsă de conti-

15 minute ale meciului, în care gâlătenii, surprinși de replica și nedumeriți de viteza și precizia cu care gazdele își pasau balonul, au reluat de două ori jocul de la centru (marcaseră Vasiliache în min. 9 și Takacs în minutul 15). Eforturile lor ulterioare n-au mai putut echilibra scorul și nici măcar jocul, care s-a consumat cu precădere în terenul gălățean. Aici, după primirea golurilor s-au luat măsuri grabnice pentru „circipirea” zidului de apărare (Stancu fiind retras pe linia fundașilor) dar el a mai fost escaladat de cîteva ori. Bravul Iorgulescu și hăzardul au ferit însă echipa de o înfrîngere prea severă. Și așa, ea s-a întors pe malul Dunării cu amărăciunea unui nou eșec, suprapus peste cosmarul campionatului, unde s-a angrenat într-o cursă de urmărire tot mai anevoioasă. Dar, se pare că aici, avem de-a face cu o obișnuită

care au combinat mai mult, mai simplu, au fost bucureștenii, însă imprecizia înaintașilor centrali devinente enervantă: cele două extreme s-au descotorosit ușor de adversar, dar mingile centrate, ce trebuiau împinse în poartă, se „plimbeau” pe la nasul coechipierilor.

În aceste situații, brașovenii au întărit sistemul defensiv, neglijînd însă pe cel mai bun om al gazdelor, COSMA, un excelent coordonator de joc, cu mult simț de anticipație și bun șuter. Dealtfel speranțele bucureștenilor au fost legate de jocul acestuia care pînă la sfîrșitul meciului s-a a-

chitat bine de sarcinile ce i-au revenit.

După pauză jocul s-a mai înviorat, a căpătat mai mult cursivitate, s-a jucat deschis, șuturile pe poartă fiind mai numeroase și mai precise. Apărarea brașovenilor a funcționat bine pînă în minutul 59, cînd fundașul DINU a greșit elementar la o minge centrată fără „destinație” în fața porții, introducînd-o în propria poartă, și făcînd inutilă intervenția disperată a portarului POZNA.

V. IORDACHE
corespondent

Arbitrul Constantin Răcovici — Tr. Măgurele, a condus satisfactor.

T.U.G. BUCUREȘTI: Matache (Pozna min. 70) — Tuinea, Burtacu, Hadade, Sevenschii — Novac, Cosma — Chelcu, (Gheorghiu min. 70), Calus, Constantinescu, C. Toma.

METROM BRAȘOV: Szold (Pozna min. 14) — Iordache, Birsan, Dinu, Bădițoiu — Galus, Sima — Lazarovici (Furnică min. 46), Rudari, Ochea, Oesch.

VICTORIE DIN LOVITURI LIBERE!

Avîntul 9 Mai — Metalul Tîrgoviște 1-2 (1-0)

Șapte minute mai rămăseră din meciul Avîntul 9 Mai — Metalul Tîrgoviște și divizionara C, condusă cu 1-0, se și vedea eliminată din Cupă. Doar șapte, după ce timp de 33 de minute formația antrenată de Virgil Ghilă, participantă în campionatul orașului București, evoluase excelent, deschis, curajos, de loc intimidată de faptul că în tabăra opusă se aflau fotbaliștii cu „nume”: Casandra, C. Ionescu I., Niteșcu, Chiriță, Buzău... Conducea cu 1-0 din prima repriză prin golul înscris de Neagu, în min. 32 ratase majorarea scorului prin Bădescu, seapăt singur în careu, și cu totii ne gîndeam că, în fond, Cupa este competiția surprizelor. Inșiși jucătorii Metalului păreau resuscitați cu o înfrîngere la limită în fața unei parteneri care în etapa anterioară eliminase pe lidera seriei Sud a diviziei C, Dumărea Giurgiu, cu 4-0. Muncitorii uzinei bucareștene, veniți în corpore să-și încurajeze echipa, trăiau din plin bucuria prilejuită de comportarea acestuia și de rezultatul ce se învevedea, pentru că, aparent, nimic nu mai putea schimba rezultatul.

Dar fotbalul, acest joc minunat, este capabil să răstoarne totul dintr-o dată, să transforme o virtuală surpriză într-o adevărată dramă, să prăbușească speranțe îndreptățite și să reinvie nădejdi pierdute. În aceste ultime șapte minute, asupra cărora revin obșesiv pentru că în răstimpul lor zeita Dreptății s-a jucat pur și simplu cu balanta ei. Metalul Tîrgoviște a beneficiat de două lovituri libere (min. 83 și 88), prima executată de la 40 de metri, secunda de la 30, ambele transformate direct în goluri de către C. Ionescu II și, respectiv, Păun!

De multă vreme nu am văzut atîta durere sultească împărițită pe chipurile unor tineri fotbaliști. Solidari cu partenerii lor coplesiti de mica dramă generată de dubla neatenție a portarului Constantin Ionescu, și profund umani, fotbaliștii de la Metalul Tîrgoviște au găsit resursele morale pentru a nu le amplifica cu nimic durerea. Ei și-au stăpînit bucuria calificării pînă la vestiare...

N. SOARE

PUBLICUL S-A PLECTISIT...

U. M. Timișoara — Vagonul Arad 1-3 (1-2)

Începutul vijelios, soldat cu suturi periculoase, la cele două porți (mingea a intrat în dată bară) din primele două minute, a dat impresia că vom fi martorii unui joc cu faze de poartă, cu fotbal de calitate. Cu toate că în primele 7 minute am asistat la înscrierea a două goluri, al căror autor a fost Popa (U.M.T.) în min. 5 și Dobindă (min. 7) pentru Vagonul, impresia a fost doar de „foc de paie”.

În continuare, 30 de minute — este adevărat că și terenul denivelat, cu smocuri de iarbă, a jucat feste — am notat mai multe iregularități, decît faze ce meritau aplauze. Mingile la adversar, stopurile la zece metri, lufurile și jocul înclcat au abun dat de ambele părți. Nu a-

suprins pe nimeni că din puținii spectatori prezenți pe terenul Progresul, o parte au plecat, la pauză, iar alții și-au mutat locul pe terenul II, unde se disputa o partidă de juniori în speranța că vor asista la un joc mai frumos. Celelalte două puncte au fost înscrise de Dvorjac (min. 28) și Dobindă (min. 72).

De notat că arbitrul Alex. Siko (Oradea) a anulat în min. 83 un gol perfect valabil înscris de arădeanul Dembrovșchi. Ne punem întrebarea firească: pe cînd vom asista și în Cupa României, în primele ei faze, la jocuri de calitate și nu la simple formalități de a răspunde la fluierul arbitrului?

P. ARCAN
corespondent

U.M.T.: Siclăi — Codreanu, Stepan, Maraton, Foleanu — Endeșle, Covaci — Bilă (min. 59) — Perlatu, Șeșu, Popa, Aldmeier.

VAGONUL: Gherghel — Lenarth, Mülroth, Boros, Mătușinca — Mihai, Dvorjac — Stănoale, Dembrovșchi, Dobindă, Macovei.

UN SUCCES NUMIT DEZILUZIE

Metalul Buzău — Flacăra Moreni 1-1 (0-0, 1-1)

În cele 30 de minute de pre-joc, încărcate de tensiune și anxietate, n-au putut stabili pe cine, învingătorul. Și atunci s-a jucat la regulamentul care a hotărît: în următoarea etapă de calificare a ospetii. Înșă în minutul Flăcării Moreni i-a lipsit strălucirea, căci echipa, deși o categorie superioară gazdele de deziluzionat, jucînd șters lațat, foarte departe de ultimul evoluție în campionat. Frîncu, lață „ereiem” echipei, a greșit regularitate, talentele lui Manta și Cimpeanu mai au vorbit decît au făcut, iar apărarea a adoptat mijloc arhaice de securitate, adică jări tari și fără adresă.

sustînt și de ceva „substanță” tehnică (încă neșlefuită) dar mai ales de clarviziona în fundușului central Toader, bun strateg, care a făcut „naveta” de la o poartă la alta pentru a dirija forțele echipei. În ultimele 20 de minute de fază în care apărătorii din Moreni au fost ajutați de pripeala adversarului sau de șansă, și (din păcate) numai într-un singur gol, foarte frumos înscris de Toader în min. 78. Au venit și prelungirile, cu baloane ademenitoare plătînd deasupra a 10-16 jucători străși în fața porții lui Șerbănoiu, cu emoții în tribuna. Dar mingea s-a ambiționat să nu intre în poartă (o putea face de cîteva ori cînd cadrul porții era liber!) și astfel golul dorit dar și meritat de către buzoieni, n-a fost realizat.

MIRCEA IONESCU
corespondent

Arbitrul Ioan Oprîșan (Focșani) merou pe „fază”.

METALUL BUZĂU: Ioniță — Bunăzua, Văcu, Toader, Vlad — Hîșu, Ruseu (min. 94 Munteanu) — Stoica, Calăn, Tănase, Ionescu.

FLĂCĂRA MORENI: Șerbănoiu — Frățilă, Albină, Dumitran — Șelcu — Toma, Frîncu — Cimpeanu, Dragan, Postolache (min. 78 Anilă), Manta.

UN JOC CU MULTE GREȘELI

T.U.G. București — Metrom Brașov 1-0 (0-0)

Deluștii din Brașov au venit București cu gîndul și dorința de se reabilita în parte, după pierderile suferite în campionat. Întrarea în teren a celor două echipe, văzînd disproporția fizi-

că dintre „minuscula” înaintare a bucureștenilor și masiva apărare brașovenă, am avut impresia că vom fi martorii unei lupte inegale. Previțiunile noastre au fost contrazise. Paradoxal, cel

Rapid VIENA

„Oprește 10 oameni pe Ring, pe Mariahilferstrasse sau pe orice altă stradă a Vienei și întreabă-i care este echipa lor preferată de fotbal. Din 10, cel puțin 7 vor răspunde: Rapid!”

Aceste cuvinte, spuse de Wilhelm Demuth, secretar al Federației de fotbal a Austriei, au avut darul să mă edifice — dacă mai era necesar! — asupra direcției în care se îndreaptă simpatiile amatorilor de fotbal din frumoasa capitală a Austriei. Și, într-o după-amiază aurie de toamnă, am luat drumul spre sediul faimosului club, în cartierul Hütteldorf, acolo unde se află în construcție — și va fi inaugurat în 1968 — noul stadion „Rapid Viena”, cu o capacitate de 30.000 de locuri. Cine putea să ne ofere cele mai complete informații despre echipa vieneză dacă nu actualul ei antrenor, cehoslovacul Rudolf Vytlačil, fost cu câteva decenii în urmă, purtător al culorilor clubului?

Vytlačil, antrenor și jucător umblat, care vorbește destul de bine și franceza, ne-a pus imediat în temă: „Rapid Viena a luat ființă cu un an înaintea apariției secolului XXI! Cartea de vizită a formației, una dintre cele mai cunoscute de pe continent, este de-a dreptul impresionantă. De-a lungul celor 68 de ani de existență, Rapid a cucerit de 24 de ori titlul de campioană a Austriei! Dar mai extraordinar decât orice e faptul că în aceste 7 decenii, Rapid n-a coborât niciodată mai jos de locul III, clasându-se de 20 de ori pe poziția a doua! Să vă amîn-

tese și de numeroasele participări în „Cupa Europei Centrale” (pe care a câștigat-o în 1930), în „Cupa Cupelor” ca și în „Cupa Campionilor Europeni”.

În sezonul 1966—1967, Rapid a dominat din nou fotbalul austriac, clasându-se pe locul I în campionat, la o distanță apreciabilă de următoarea echipă.

Dar ceea ce este mai interesant, în ceea ce-l privește pe Vytlačil, de-abia de aci încolo urmează: încă înainte de începerea turneului final al C.M. de anul trecut, din Anglia, el fusese angajat de Rapid. Și cum conducătorii Federației bulgare de fotbal îi prelunșiseră și ei contractul pe toată perioada campionatului mondial, Vytlačil a devenit un... antrenor-iterant: 4 zile pe săptămână era la Sofia unde se ocupa de naționala Bulgariei, iar trei — la Viena.

La Rapid, Vytlačil a făcut ordine, a adus oameni noi, a imprimat echipei o tactică mai realistă și speră ca în 1968, an în care contractul său expiră, să sărbătorească al doilea titlu cucerit de Rapid sub conducerea sa. Și aceasta cu toate că, în vară, vienezii l-au pierdut pe Starek, care a semnat pentru F. C. Nürtenberg.

— Și ce ați făcut, domnule Vytlačil?

— S-a pus imediat problema găsirii unui succes pe măsura valorii lui Starek, care fusese golgeterul campionatului austriac în sezonul trecut. Sper că l-am găsit în persoana lui Gunther Kaltenbrunner, în vîrstă de 24 de ani, și care a devenit o nouă

stea a fotbalului din această țară.

Pe Kaltenbrunner l-am văzut la un antrenament. Are un dribling remarcabil și este un atacant central cu o clarviziune deosebită. Cu el în formație, Rapid se arată a fi cel puțin la fel de puternic ca în campionatul trecut. De altfel, Vytlačil a contat mult pe calitățile acestuia pentru a conduce jocul ofensiv al întregii echipe. Și Kaltenbrunner nu l-a făcut de ris: Rapid ocupă și actualmente un loc fruntas.

— Vă rog să prezentați, pentru cititorii revistei „FOTBAL”, 11-le folosit de obicei de echipa dv.

— Cu plăcere! Iată mai întâi formația obișnuită: Pichler — Gebhardt, Glechner, Fak—Skocik, Ullmann—Bjerregard, Seitel, Kaltenbrunner, Flögel, Grausam. Toți aceștia, ca și rezerva Hasil, mijlocas, sint internaționali; 11 în echipa Austriei, cel de al 12-lea, danezul Björn Bjerregard, 23 de ani, jucător cu o înălțime respectabilă și șuter remarcabil, face parte din echipa națională a Danemarcei. Celelalte vedete ale Rapidului sint Flögel, de 34 de ori selecționat în echipa națională a Austriei, Glechner — 27 de selecționări, Pichler și Skocik — cite 13 selecționări fiecare.

Convorbirea noastră a avut loc după cel de al doilea joc susținut de Rapid în „Cupa Campionilor europeni” cu Besiktas Istanbul și în care campioana Austriei câștigase dreptul de a juca în turul al II-lea. Vytlačil era optimist: „Sint sigur că Rapid va face o carieră frumoasă în C.C.E. pentru că este o echipă echilibrată, în care tehnica și forța de luptă s-au omogenizat perfect”.

Dar să-i vedem pe vienezii acum, în fața lui Eintracht Braunschweig...

— m. t. —

Un exercițiu cu un aparat special, efectuat de Garrincha pentru „redresarea” piciorului, după operația suferită cu cîțiva ani în urmă. Era pe vremea gloriei sale sportive...

Ziua aceea n-o voi uita ușor. Ce decor de vară blindă îmbrăcase stadionul Everton din Liverpool, scena secundă a Campionatului mondial 1966, „Wembley junior”, cum îi spunea cu dreptate în comentariile lui, Jaques Ferran în „L'Equipe”! Străiele erau de onoare fiindcă în scenă intrau campionii în titlu, pe terenul acela pieptănat cu grijă în pătrate gazonate, cînd într-un sens, cînd în altul, aducîndu-mi aminte de crupele cailor de cavalerie, la defilare. Ei bine, pe acel gazon intra Brazilia...

Tribunele erau pline cu o jumătate de oră înainte de începere, sute de steaguri se agitau, fanfara era cea mai mare și mai elegantă din cîte putea să ofere Liverpoolul... Ceea ce interesa, ceea ce se aștepta, ceea ce exprima poate sensul acelei zile de iulie erau cei unsprezece „galbeni”, pe care, iată-i, îi văd ieșind agale din tunel. Îi recunosc ușor pe „nemuritorii” din Suedia și din Chile; miile de fotografii, de imagini de pe peliculă mi i-au fixat definitiv în minte. Și sigur că privirile mi se opresc asupra lui Pelé și Garrincha, sint decontractați... sau cel puțin nu lasă să se vadă nimic din emoția acestui start așa de greu, așa de pîndit. Nu știu cînd a început meciul, nu știu cît timp Brazilia a luptat cu un unsprezece bulgar care lăsase la o parte complexența de ordinul „glorie câștigată... aprecieri mondiale... artiștii balonului” și le arată oamenilor lui Feola cît de realist e fotbalul aici, pe bătrînul continent. Brazilia n-a dat recitalul cuvenit; n-a surclasat — în exhibiția celor 90 de minute — o formație indiscutabil inferioară. Mie mi-a rămas însă pe „grafitul” memoriei printr-o înregistrare realizată de Mané Garrincha.

E singura minge pe care Gar-

Garrincha DRIBLEAZĂ ALTFEL...

rincha a primit-o la picior. Singura. Pune cu grijă piciorul pe balon. Și așteaptă. Gașanelov stă și el. Trece o clipă și încă una. Fundașul bulgar dă semne de nervozitate. Vuțov îi strigă ceva. Și Gașanelov se lansează spre Garrincha. A fost începutul sfîrșitului. Am avut impresia că Garrincha s-a răsucit pur și simplu în jurul propriei axe. N-a fost dribling, n-a fost fentă, era ALTCEVA. Gașanelov a trecut ca un holid pe lângă Mané, care a pornit-o ușurel spre colțul de corner. Acolo s-a oprit. Îl aștepta pe Vuțov, venit, conform legii imuabile a dublajului, în ajutorul colegului depășit. Acum Garrincha ne-a oferit alt număr. A sărit, a trimis mingea dintr-un picior în altul, în aer fiind; mișcări așa de neașteptate că apărătorul bulgar a căzut, ameiț, la pămînt. Și Mané a pornit-o iar mai departe... N-a marcat nici un gol, nu a dat nici o pasă magnifică după aceste mișcări diavolești. Dar, clipele acelea, realizate de „schiopul” de pe extrema dreaptă, au însemnat pentru mine, și poate nu numai pentru mine, salvarea onoarei celor care atunci, la 12 iulie 1966, mai erau campioni mondiali.

Toate acestea mi-au revenit în minte acum, de parcă abia ieșisem de pe „Everton F. C. Ground” în străduțele pline de lampioane ale Liverpoolului; mi-au revenit în minte citînd veștile nu proaste, ci dezolante despre Mané Garrincha. Sigur, vremea de a părăsi scena vine pentru oricine. Iar în fotbal, această clipă a despărțirii de glorie sună foarte devreme. Dar e foarte important cum faci pașii spre culise...

Garrincha se tirăște de luni de zile între compromis și fals. Omul acesta care a avut puterea, meșteșugul, arta de a ingenunchia pe fundașii cei mai puternici se dovedește mic în fața propriilor slăbiciuni și vicii. Încă înainte de Anglia își abandonase familia, cele opt fetițe și soția, pentru apartamentul unei cîntărete, Elsa Suarez, de farmecele căreia n-a scăpat nici acum. Între timp, datoriile i-au crescut și creditul pe care îl găsea la un moment dat a început să dispară. Abandonînd antrenamentele și viața de disciplină, succesele din fotbal au început să-l părăsească și ele. De unde înainte cluburile se bateau pentru o semnătură, acum se grăbesc pentru a avea această semnătură pe foile de lichidare a obligațiilor. Corinthians l-a pus pe lista de transferări fără să aibă vreo pretenție financiară. Mané a bătut la poarta lui Vasco da Gama dar și de aici a plecat fără multe onoruri și lăsînd o sumă destul de mare, datorie; mai mult, la un meci al echipei a venit după începerea jocului și neținîndu-se tocmai bine pe picioare... Au urmat peregrinările prin cluburi mici, obscure: mai întâi la Araxa ca jucător de ocazie, apărînd numai în meciurile amicale. Dar, după ce a încasat și aici un frumos aconto... a dispărut. A repetat figura la alt club, obscur, din Bahia. Dar înșelătoria cea mai gravă a comis-o în dauna clubului San Cristovao cu care a semnat un contract pentru mai multe jocuri peste hotare, urmînd să primească 900 de dolari de fiecare partidă. Garrincha a încasat un succulent aconto dar, în ziua cînd trebuia să se prezinte pentru plecare, a dispărut și clubul San Cristovao riscă să plătească daune uriașe.

Brazilienii care l-au aclamat, brazilienii care l-au purtat în triumf pe Mané, încep să fie îngrijorați de cursa spre decădere a idolului lor. Ziarele cer să sc facă ceva acum, pentru omul Garrincha. Căci Garrincha a început să dribleză altfel. Ce dribling trist! Ce uriașă distanță pînă la acel dribling de pe „Everton F. C. Ground!”...

Effimie IONESCU

Iată una dintre cele mai celebre formații care au evoluat de-a lungul anilor la Rapid. De la stînga la dreapta, sus: Happel, Körner I, Dienst, Merkel, Giesser, Riegler, Gernhardt; în mijloc: Kafka, Golobic, Körner II, antrenorul Uridil, Hanappi, Probst, Halter; jos: Zeman și Pienig

DOUA CAZURI ASEMĂNĂTOARE ÎN FAȚA JUSTIȚIEI

Esuarea transferării în străinătate a doi tineri fotbaliști a dat naștere la un mare scandal public care urmează a fi rezolvat de către justiție. Este vorba de atacanții Julio Baylon de la Alianza Lima și Percy Rojas de la Universitaria de Deportes, primul cerut de către echipa Barcelona, iar cel de al doilea de către echipa mexicană Monterrey.

Baylon este jucător de culoare, considerat o mare speranță și a făcut obiectul unor cereri din partea mai multor echipe argentinene printre care și Independiente. Echipa sa — Alianza — știe că posedă în Baylon o mină de aur și vrea să o exploateze în maximum, dar suma mult prea ridicată pe care o cere a făcut pe toți anatorii, printre care și Barcelona, să renunțe. Există însă foarte mulți interesați care aută să pună bețe în route susținute ca legii-

marea lui Baylon la Alianza nu este valabilă deoarece el a semnat contractul cînd încă nu avea 18 ani, vîrstă limită pentru ca o semnătură să fie valabilă și nu există nici consimțămîntul scris al tatălui său. La ora actuală cazul a ajuns în fața justiției care înceiază a-l elucidă. Cozul lui Percy Rojas este identic cu al lui Baylon. Conducătorii lui Universitaria au cerut 200.000 dolari echipei mexicane Monterrey pentru transferarea tînarului atacant peruvian, dar suma fiind exorbitantă mexicanii au renunțat deocamdată. În acest timp însă și cazul lui Rojas a ajuns în fața justiției spre rezolvare.

ENGLEZII ȘI DOPINGUL

La un recent congres de farmacologie ținut la Blackpool profesorul AIRNOLD BECKETT a declarat că jucătorii britanici fac în mod regulat uz de stimulente, ca de exemplu

amfetamina, în scopul combaterii oboselii.

„Am din multe surse dovezii”, a spus profesorul Beckett, dar pînă cînd fe-

deratia nu ne va deschide porțile și nu ne va permite o investigație la obiect nu putem face nimic”. Profesorul Beckett a spus în continuare că probabil jucătorii englezi folosesc stimulente fără știrea conducătorilor și antrenorilor lor.

Cerîndu-i-se și lui părerea în privința declarațiilor profesorului Beckett, secretarul ligii profesioniștilor de fotbal, Alan Hardacker, a cerut ca acuzațiile aduse să

fie dovedite. În legătură cu această declarație, antrenorul Harolds Sheperdson a declarat: „dacă glucoza este un stimulent, atunci sintem vinovați pentru că glucoza este singurul lucru pe care, după cîte știm, îl iau jucătorii englezi” — a încheiat Sheperdson.

CEAIKOWSKY ȘI FOTBALIȘTII IUGOSLAVI ÎN R.F.G.

Întrebat care sint cauzele pentru care puțini fotbaliști iugoslavi dintre cei care activează în R.F.G., desi sint foarte valoroși, reușesc să se impună, cunoscutul fost internațional și actualmente antrenor la Bayern München, Zlatko Ceikowsky, a spus: „Aici nu se glumește, disciplina este de fier, se joacă foarte bărbătește. Vedeti deci că acei fotbaliști iugoslavi care se supun fără marmur consemnelor conducătorilor și antrenorilor reușesc să câștige stima acestora precum și a spectatorilor. Fot-

balul profesionist are legile sale de fier, care trebuie respectate cu strictețe”, a încheiat Ceikowsky.

UN AVOCAT LA F.I.F.A.

Cu mult timp în urmă N.P.S.L. (liga națională americană profesionistă de fotbal, nerecunoscută de F.I.F.A.) a introdus la tribunal o acțiune împotriva forului fotbalistic suprem de la care pretinde suma de 18 milioane dolari ca despăgubire intrucit, contrar unor legi din S.U.A., forul suprem a încheiat un contract cu U.S.S.A. (liga recunoscută) prin care aceasta obține exclusivitatea organizării meciurilor profesioniștilor în S.U.A. pe timp de zece ani, ceea ce aduce însemnate prejudicii materiale rivalului său (N.P.S.L.). Dat fiind faptul că acțiunea are mulți sorti de reușită, F.I.F.A. a hotărît să angajeze un avocat de mare prestigiu care să-i poată apăra cu succes interesele în fața justiției.

DEL SOL

Spaniolul Luis Casajares Del Sol (născut la 15 aprilie 1935 la Arcos de Jalon — Soria) a cunoscut gloria în echipa de aur a lui Real Madrid. Jucător inepuizabil (1,70 m și 68 kg) cure îngemăna sobrietatea cu fantezia, domina mijlocul terenului în compania unor coechipieri prestigioși și în poșta multor adversari valoroși.

Și cind vechea gardă a Realului începe să se gîndească, retrospectiv, la palmares, Del Sol a aruncat în 1963 o senzațională ancoră de la Madrid la Torino (300.000.000 de lire — pe atunci record al transferurilor!) poposind la clubul Juventus. El avea în urmă participarea la „Cupa lumii” din Chile, sub comanda lui Helenio Herrera. De aceea trecerea în echipa lui H.M.2 (paraguayeanul Heriberto Herrera, antrenorul echipei Juventus și el un renumit antrenor) i s-a părut a fi lesnicioasă. După primul sezon în Italia însă, speranțele sale păreau a păli intrucît perioada de adaptare la „il calcio” se prolongea, fără multe rezultate palpabile.

De aceea, nici nu se putea gîndi pe atunci la World Cup '66. Și totuși clasa și experiența lui Del Sol și-au spus, în cele din urmă, cuvîntul, el alcătuiind — alături de Chinesinho (un spaniol și un brazilian!) — una din cele mai redutabile linii mediane din campionatul italian.

De la clubul torinez, reverberațiile formei sale remarcabile au ajuns pînă în Spania și astfel se face că din contingentul pe care selecționerul José Villalonga și l-a recrutat din străinătate, a făcut parte „to-

● Ziarul „Pueblo” din Madrid publică știrea că Helenio Herrera intenționează să revină în Spania, deoarece — după cum scrie el unui prieten din Madrid — „în Italia începe să aibă o atmosferă ostilă”.

● Mașina care l-a lovit pe fotbalistul italian Meroni era condusă de un student, Attilio Romero, care acum e anchetat. Responsabilitatea lui este însă mică, pe de o parte deoarece nu avea viteză excesivă, iar pe de alta, pentru că acolo unde Meroni a trecut strada nu există „trecece pitoni”.

● Echipa Suediei, care va întîlni la 12 noiembrie la Sofia naționala bulgară, va face cantonamentul în... Italia, la Grosseto. Din delegație fac parte 98 de persoane, jucători, conducători și ziaristi.

● O părere a fostului antrenor al naționalei portugheze, Otto Gloria: „Pele este artă, Eusebio este explozie”.

● Mario Corso a fost recent sancționat de liga profesională italiană cu o amendă de 70.000 de lire, pentru atitudine irreverențioasă față de arbitru.

● Din cauză că reprezentativa maghiară nu a putut face deplasarea la timp, meciul ei cu echipa de primă divi-

zie franceză Rennes a fost amînat pentru primăvara anului viitor.

● Echipa campioană a Franței, Saint Etienne, esse pe cale de a achiziționa un tînar jucător negru care ar putea fi senzația campionatului. Acesta, pe nume Domingo Ketta joacă pentru atacant în Mali și este considerat cel mai bun jucător din Africa.

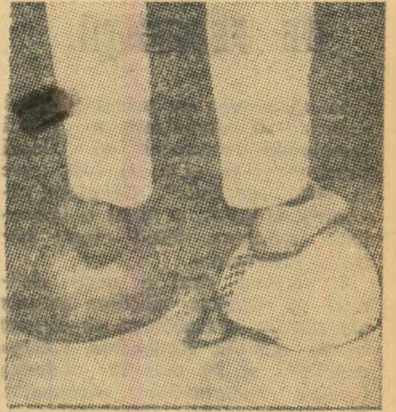
● Echipa vest-germană SC REICHENBACH componentă a celei mai mici categorii din campionatul R.F.G. deține, după șapte etape, ultimul loc cu un golaveraj de loc de învidiat: 3:10! De altfel, de zece ani ea se află întotdeauna pe ultimul loc. Trebuie să spunem însă că lo-calitatea Reichenbach de la care și echipa a împrumutat numele, are numai... 63 locuitori!

● În cea de-a 12-a etapă a campionatului Angliei, Arsenal a susținut cea de-a 2500-a partidă a sa de campionat în cei 81 de ani de existență.

● La recentul derby milanез Internationale — Milan (1-1) s-a cronometrat timpul efectiv de joc și s-a constatat că din cele 90 minute regulamentare s-au jucat efectiv 53 minute și 24 secunde din care 31'56" în prima repriză și 31'28" în cea de-a doua.

CĂȘTILE DE MOTO ȘI FOTBALUL

Iată o originală idee a unui spectator la un meci. Cum, probabil, statura privitorilor aflați în fața lui era mai mare decît a proprietarului căștilor de motocicletism, acesta a găsit meloda de a învinge handicapul...

GUTTMAN NU-ȘI GĂSEȘTE LOCUL...

La un moment dat, antrenorul Bella Guttman, cunoscut și la noi, a semnat un contract cu F. C. Servette Geneva. Dar n-a stat prea mult aici și, oferindu-i-se un contract tentant la Atena, a optat pentru clubul Panathinaikos. Dar, în momentul în care conducerea clubu-

lui atenian a fost schimbată și membrii săi înlocuiți cu militari, Guttman și-a făcut repede bagajul. Vestea a produs haz în Elveția și gurile rele au și găsit explicația... Încea de la Servette s-a văzut că lui Guttman nu-i plac... caporalii!...

rincul” Del Sol, alături de „milanezii” Suarez și Peiro.

Se pare însă că „transplantul” italian a reușit numai pentru „il calcio” (echipa lui Del Sol, Juventus, a și cîștigat campionatul în ediția trecută). Trio-ul Suarez-Del Sol-Peiro, cîștigat la nivel înalt înaintea C.M., n-a putut fi integrat noului rul de „ye-ye” spaniol, astfel încît cei trei „matadori” au trebuit să părăsească corrida din Anglia printr-o ușă laterală...

Sortii actualei „Cupe a campionilor europeni” au decis ca echipa torineză Juventus să juche cu campioana noastră, Rapid. Să-l așteptăm deci la București pe „tînărul” Del Sol.

FINALA CUPEI CUPELOR

U.F.F.A. a făcut cunoscut că finala Cupei Cupelor ediția 1967-1968 va avea loc în Olanda, la Rotterdam, în ziua de 23 mai, deci șase zile înaintea finalei „Cupei campionilor europeni” de la Londra.

CĂRȚI SPORTIVE

De curînd, a apărut la Moscova o carte despre arbitri și arbitraje, al cărei autor este cunoscutul arbitru Bahramov. Autorul afirmă în cartea sa că la C.M. din Anglia arbitrii nu au favorizat în mod deschis nici o echipă dar, adaugă el, în cursul unor jocuri dure și îndrăgite, nervii multor arbitri au slăbit și ei au comis greșeli regretabile. De aceea, Bahramov sugerează ca F.I.F.A., atunci cînd face delegări de arbitri, să țină cont nu numai de abilitatea profesională și de calitățile lor fizice, dar și de cele psihologice. Se știe că în cursul meciului Anglia — Argentina, jucătorul Ratin a fost eliminat din joc pentru insulte aduse arbitrului jocului, vest-germanul Kretlein, dar într-o conversație pe care Kretlein și avut-o cu Bahramov, acesta l-a mîrturisit arbitrului sovietic că... nu știe o boabă din limba spaniolă și că în hotărîrea sa el s-a bazat pe... expresia feței lui Ratin. Un caz tipic de nervozitate, comentează autorul cărții.

Bahramov afirmă în continuare că școala sovietică de arbitraj are drept caracteristică o atitudine amicală, demnă și hotărîtă, care-i determină pe jucători să fie calmi. Severitatea față de jucători este foarte necesară dar nu în exces pentru că altfel jucătorii sint împiedicați să joace.

DECLIN ?

Unul din cei mai cunoscuți arbitri, elvețianul G. Dienst, care a condus finala campionatului mondial 1966 Anglia-R. F. a Germaniei și care a fost și la București acum cîțiva ani, este obiectul unor critici tot mai numeroase. La ultimele meciuri, arbitrajul său a fost foarte mult discutat. Să fie vorba de formă proastă sau declin? Cert este că, profund afectat de critici, Dienst se gîndește la o retragere, dorință exprimată de altfel și după finala C. M. Poate că făcea bine atunci...

TOMMY DOCHERTY LA PANATHINAIKOS!

Echipa greacă Panathinaikos din Atena l-a angajat ca antrenor pe englezul Tommy Docherty, fost manager al lui Chelsea, pentru 100.000 franci elvețieni anual.

MERONI IMORTALIZAT

La Torino, simpatizantii lui Luiși Meroni mort după cum se știe într-un recent accident de automobil, au hotărît să facă o colecție iar cu fondurile rezultate să-l ridice nefericitului jucător un bust din marmură care va fi amplasat la intrarea stadionului comunal din Torino.

LA UN MECI ÎN BRAZILIA

O „lește” de pe teren foarte sugestivă, după un meci disputat la înaltă temperatură. Este vorba de înălțimea Bangu — Portuguesa care la un moment dat s-a transformat într-o încălzire generală. Fotografia, publicată de revista „France Football”, îl reprezintă pe Mario, un jucător „specializat” în altercații, care este țintit de colegii săi, internaționaliții Fidelis și Paulo Borges să nu-și dezvolte... talentul...

O LINIȘTITĂ BANCĂ A REZERVEI

Figuri calme, nici o urmă de agitație pe fețele antrenorilor și jucătorilor. Destul de rar întîlniți o atmosferă așa de liniștită pe banca rezervei. Dar scorul este de 5-1 și banca de rezerve a reprezentativei R.F. a Germaniei nu are nici un motiv să se neliniștească. Peste cîteva momente, meciul cu Franța va lua sfîrșit cu acest scor categoric în favoarea coechipierilor...

Un moment de relaxare după un antrenament efectuat pe nisip.

CUVINTE INCRUCIȘATE PRIN DIVIZIA A

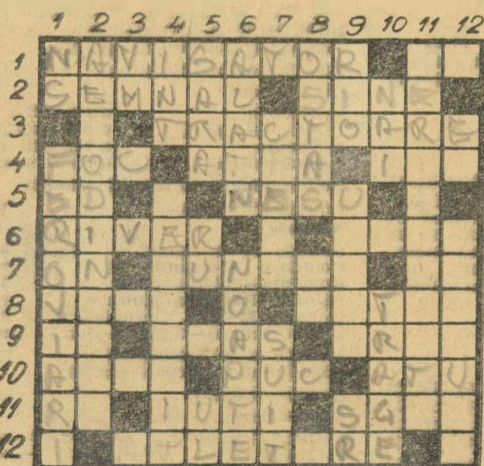
ORIZONTAL: 1) Trage folioase de pe urma FARULUI — Scose din poartă! 2) Stopează RAPIDUL din cursă — Drumul RAPIDULUI. 3) Marcate de brașoveni. 4) Pericol pentru PETROLUL — Com-

portiment la UNIVERSITATEA — Teren de afirmare pentru PESCARU. 5) Emil Dumitriu — Mijlocas la „U” Cluj. 6) „Plata, cunoscută echipă sud-americană — „Sportul popular”. 7) La balon! —

Trăgători de forță — Pronume. 8) Le conduce... FARUL — Stampilă a unei instituții pe un act. 9) Norol (reg.) — Regedintă a echipei — Oraș în antica Macedonia. 10) Plantă embașee — Balonul hocheistului — Avantaj. 11) Rece! — RAPID (pl.)... — „și iar RAPID. 12) Fiziic cerut fotbalistilor (pl.).

VERTICAL: 1) Nicu Stănescu — RAPIDIȘTI. 2) RAPIDUL, în formă. 3) Victor Marin. 4) Interjecție (abr.) — STEAUA... în declin. 5) Loc de popas pentru RAPID — Primele într-o rundă! — PROGRESUL, în urmă! 6) Piatră acră — Cînd STEAUA are strălucire. 7) Piesă de legătură — Urcat. 8) Specializat la A.S.A. — Conduc la RAPID! 9) ...de Janeiro — „STEAGUL ROȘU” — Bold. 10) Instrument muzical — A suta. 11) Susținător al RAPIDULUI (pl.). 12) Preluate din viteză! Focari... în gol!

Corneliu FOIȘOR Filipeștii de Pădure

Fotbal

REVISTA SAPTĂMINALĂ
Redacția și ad-ția : București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupas, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjuncț), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocșa

